

Imię Georgi Dymitrowa żyć będzie w sercach milionów ludzi pracy całego świata

Delegacje robotników stolicy z kondolencjami w ambasadzie bułgarskiej

Korytarze i sale ambasady bułgarskiej w Warszawie wypełniły się 4 bm. w godzinach popołudniowych delegacjami robotniczymi warszawskich zakładów pracy. Jako jedni z pierwszych przybyli przedstawiciele fabryki „Wedel”. Miejscowi Zakładów Komunikacyjnych, Elektrowni, Polskiego Monopoli Spirytusowego, fabryki „Spartakus” oraz fabryki „Schicht”, którzy w prostych słowach wyrazili serdeczny żal polskiego świata pracy w związku ze zgonem premiera Bułgarii i czołowej postaci międzynarodowego ruchu robotniczego — tow. Georgi Dymitrowa.

Tow. Konstanty Fedosiuk, marł, lecz dla takich postaci jak on ważna jest tylko data urodzin. Tow. Dymitrow będzie żył zawsze w pamięci wszystkich robotników świata — powiedział delegat PMS.

Razem z delegacjami robotniczymi złożyła ambasadę bułgarską kondolencje delegacja klubu poselskiego PZPR z tow. Oskarem Lange na czele.

Po serdecznej rozmowie z ambasadorem Bułgarii, p. Ferdinandem Kozovskim, wszystkie delegacje wpisały się do księgi, która znajduje się w muzeum pamiątek po G. Dymitrowie w Sofii.

Naród bułgarski wznosi mauzoleum Georgi Dymitrowa

SOFIA (PAP). — 3 bm. odbyło się drugie żałobne posiedzenie Bułgarskiej Rady Ministrów, na którym postanowiono zbudować specjalne mauzoleum Georgi Dymitrowa. Cała Bułgaria pogrążona jest w głębokiej żałobie.

Rada Ministrów postanowiła:

- 1) trumna ze zwłokami Georgi Dymitrowa która przybędzie do Sofii w środę 6 bm. ustawić w sali obrad Wielkiego Zgromadzenia Narodowego
- 2) w związku z wyrażeniem rządowi radzieckemu gotowości zab. smowania zwłok Georgi Dymitrowa — zbudować specjalne mauzoleum na placu im. 9 Września naprzeciwko siedziby Rad. Ministrów.
- 3) uroczyste złożenie zwłok i mauzoleum odbędzie się w niedzielę 10 bm.
- 4) przebieg na rachunek skarbu państwa wszystkie koszty, związane z pogrzebem Georgi Dymitrowa i budową mauzoleum.

Bułgaria pogrążona w żałobie

SOFIA, PAP. 3 bm. we wszystkich dzielnicach Sofii odbyły się zgromadzenia ludności, na których oddano hołd zmarłemu wodzowi ludu bułgarskiego Georgi Dymitrowowi.

Ze wszystkich domów związały się żałobne. Na każdym niemal kroku widać portrety Georgi Dymitrowa w żałobnej otwórze otoczone kwiatami. Również wszystkie inne miasta i wsie Bułgarii pogrążone są w głębokim smutku.

Naród bułgarski żegna swego wodza i nauczyciela, zobowiązując się, że krocząc będzie w tył, walcząc o pełną realizację socjalizmu i komunizmu w swoim kraju.

Kondolencje

SOFIA, PAP. Komitet Centralny Bułgarskiej Partii Komunistycznej wystosował do wdowy po Georgi Dymitrowie, Róży Dymitrowej, depeszę kondolencyjną, w której wyraża wdowie po zmarłym najgłębsze współczucie z powodu doznanej przez nią niepowetowanej straty.

Do KC Partii Komunistycznej Bułgarii napływają niezliczone depesze kondolencyjne. W depeszy wojska czytamy,

że wojsko Bułgarii Ludowej zobowiązuje się do naśladowania bohaterskiej postaci Georgi Dymitrowa. Z głębokim bólem żegna Dymitrowa Zw. Bojowników przeciwko faszyzmowi. Chłopski Powszechny Zw. Zawodowy Bułgarii stwierdza, że chłopsko pracujące traci w zmarłym swego serdecznego opiekuna i wielkiego realizatora sojuszu robotniczo - chłopskiego.

SOFIA, PAP. Akredytowani w Sofii ambasadorowie, posłowie i przedstawiciele państw obcych, w tej liczbie ambasador Rzeczypospolitej Polskiej Aleksander Barchacz — złożyli rządowi bułgarskiemu na ręce wiceministra spraw zagranicznych Ganowskiego kondolencje w związku ze zgonem premiera Dymitrowa.

SOFIA, PAP. Ze wszystkich krajów europejskich i pozaeuropejskich napływają do Sofii setki depesz, w których przedstawiciele państw, rządów, partii politycznych i organizacji społecznych dają wyraz swego głębokiego żalu z powodu zgonu jednego z najwybitniejszych przywódców międzynarodowego ruchu robotniczego Georgi Dymitrowa.

Prasa bułgarska

Wszystkie dzienniki bułgarskie z niedzieli i poniedziałku poświęciły całkowicie swą wydawną stronę Georgi Dymitrowowi. W artykule „Dymitrow, jeden z najstarszych i najdzielniejszych przywódców międzynarodowego ruchu robotniczego” pisał m. in.: „My, pokolenie Dymitrowych, mamy do wykonania testament Dymitrowa. Wypełnimy to zadanie tak, jak on nas tego uczył — miłując naród i ojczyznę w braterskiej łączności z innymi demokratycznymi narodami, ofiarnie pracując i walcząc o pokój i szczęście ludów”.

Depesza Mao Tse-tunga

PEKIN, (PAP). Przewodniczący Komitetu Centralnego chińskiej partii komunistycznej Mao Tse-tung wystosował 3 lipca depeszę do Centralnego

Komitetu komunistycznej partii Bułgarii — z wyrazami współczucia z powodu zgonu Sekretarza Generalnego Bułgarskiej Partii Komunistycznej Dymitrowa.

CRZZ przesyła kondolencje bułgarskim związkom zawodowym

Sekretariat Centralnej Rady Związków Zawodowych w Polsce przesłał do Centralnej Rady Ogólnorobotniczego Związku Zawodowego Bułgarii (ORPZ) depeszę treści następującej:

W dniach wielkiej żałoby z powodu zgonu Georgi Dymitrowa — wodza narodu bułgarskiego, wielkiego rewolucjonisty i wielkiego szermierza wal-

ki z faszyzmem, łączymy się z Wami, Towarzysze, w bólu i smutku. Masz pracujące światła utracił w Georgi Dymitrowie swego niezapomnianego przywódcę i nauczyciela.

Postać Georgi Dymitrowa na zawsze pozostanie dla nas wzorem, a pamięć o Nim bodźcem dla dalszej walki o wolność i socjalizm”.

Depesza kondolencyjna ZMP do młodzieży bułgarskiej

Na wieść o zgonie Georgi Dymitrowa Zarząd Główny Związku Młodzieży Polskiej przesłał do Związku Ludowej Młodzieży Bułgarskiej (SNM) depeszę kondolencyjną następującej treści:

„Młodzież polska głęboko wstrząśnięta doświadczeniem zgonu wielkiego bojownika o wolność i socjalizm — Georgi Dymitrowa, łączy się z całą młodzieżą Bułgarii w jej bólu. Młodzież polska tak jak i młodzież Bułgarii i młodzież postępowego całego świata, wierząc w wskazanie przywódcy międzynarodowego proletariatu i czerpiąc przykłady z jego rewolucyjnej działalności, z jeszcze większym zapałem będzie walczyć o wielkie idee, którym poświęcił swoje życie Georgi Dymitrow”.

Wybitni uczeni radzieccy składają hołd pamięci Dymitrowa

MOSKWA (PAP). — W związku ze zgonem Georgi Dymitrowa ze wszystkich zakątków ZSRR w dalszym ciągu wysyłane są depesze kondolencyjne pod adresem Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Bułgarii — świadczące o głębokim żalu jaki strata ta wzbudziła wśród wszystkich narodów ZSRR.

Wybitni uczeni i pisarze radzieccy składają głęboki hołd świetlanej pamięci wielkiego rewolucjonisty proletariackiego.

Prezydent Akademii Nauk ZSRR Wawilow w swojej wypowiedzi pisał: „Imię Dymitrowa złotymi literami zapisane zostało w historii walki rewolucyjnej o wyzwolenie Europy.

Walcząca Grecja uczciła pamięć Georgi Dymitrowa

PARYŻ (PAP). Agencja E-lecter Ellada donosi, że w siedzibie naczelnej dowództwa greckiej armii demokratycznej na wyzwolonych obszarach Grecji, odbył się wielki wiec ludności i wojska w celu złożenia hołdu pamięci wielkiego wodza narodu bułgarskiego Georgi Dymitrowa.

Minister wojny gen. Vlandas mówił o życiu i czynach Dymitrowa jako wielkiego działacza rewolucyjnego. Mówca zakończył swe przemówienie słowami:

Postać Dymitrowa będzie natchnieniem w walce komunistów francuskich

Przemówienie Thoreza na posiedzeniu KC KPF

PARYŻ (PAP). Na posiedzeniu Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Francji, Maurice Thorez wygłosił przemówienie, poświęcone pamięci Dymitrowa.

Thorez oświadczył m. in.: „Komitet Centralny Francuskiej Partii Komunistycznej i cała nasza partia, wszyscy pracownicy Francji, łączą się z ludem bułgarskim w żałobie po śmierci Dymitrowa. Chylimy czoła przed pamięcią wielkiego wodza i przywódcy, który do najwybitniejszych postaci międzynarodowego ruchu robotniczego ostatniego ćwierćwiecza”.

Thorez przypomniał, że po wyroku lipskim odbył się w Paryżu olbrzymi wiec, który stał się jednym z ważnych czynników przygotowania jednolitej akcji demokratów francuskich w walce o front ludowy.

Po drugiej wojnie światowej stał się Dymitrow przywódcą ludowo-demokratycznej Bułgarii. Cieszył się on zaufaniem i miłością pracujących Bułgarii i całego świata. Ten wielki bojownik rewolucji odznaczał się niezwykłą energią, dobrocią, cierpliwością i niezachwianą wiarą w zwycięstwo klasy robotniczej.

„My Francuzi, my komuniści — oświadczył w zakończeniu — czerpiemy ze wspomnień o działalności Dymitrowa siłę do walki i wiary w zwycięstwo hasła demokratycznej, pokojowej i niezawisłości Francji. Pamięć po Dymitrowie będzie wiecznym żywym w sercach robotników. Niech żyje międzynarodowa solidarność wszystkich pracujących”.

Depesza KC KPF

PARYŻ (PAP). Komitet Centralny Francuskiej Partii Komunistycznej przesłał do KC komunistycznej partii Buł-

garii depeszę o następującym brzmieniu:

„Do głębi wstrząśnięci śmiercią naszego towarzysza Georgi Dymitrowa, przesyłamy Komunistycznej Partii Bułgarii i narodowi bułgarskiemu wyrazy naszego najgłębszego współczucia. Jesteśmy przekonani, że wyrażamy nie tylko uczucia komunistów francuskich, lecz całego ludu francuskiego. Klasa robotnicza i lud Francji czuć będą pamięć Dymitrowa, bohatera walk antyfaszystowskich, oddającego kierownika Międzynarodówki Komunistycznej, wielkiego ucznia Lenina i Stalina”.

Idąc za przykładem naszego drogiego i wielkiego Dymitrowa, uczynimy wszystko, aby zwyciężyć szerokie masy ludowe w walce o przyspieszenie triumfu sprawy, której Dymitrow całe swoje życie poświęcił”.

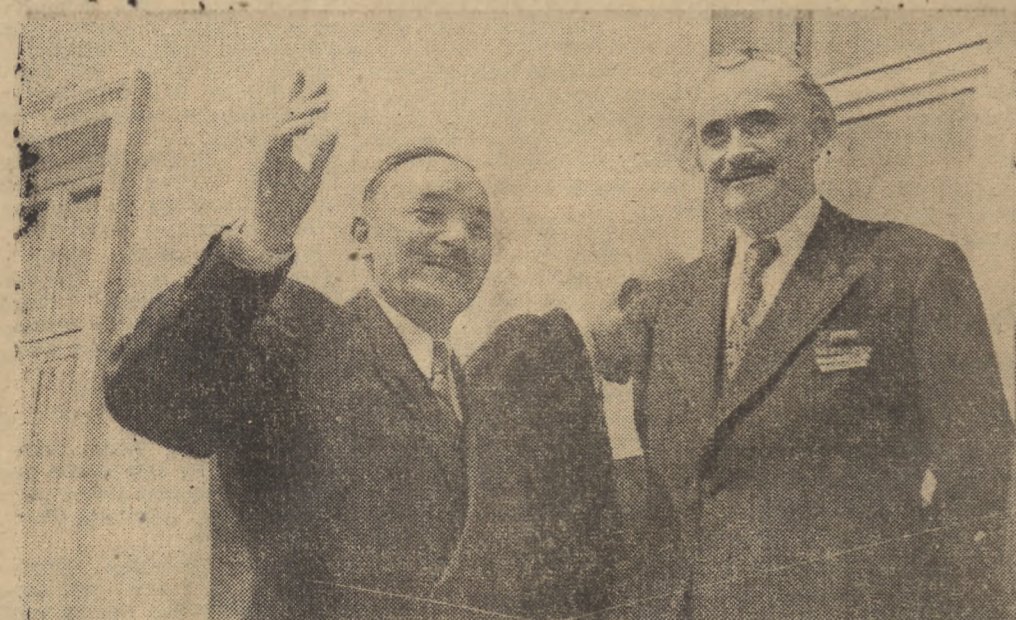
Odesza do narodu francuskiego Komitet Centralny Francuskiej Partii Komunistycznej

Dymitrow wielkim teoretykiem i przywódcą klasy robotniczej

Artykuł Togliattiego w „Unita”

RZYM, PAP. Włoska prasa demokratyczna poświęca wielką uwagę śmierci Georgi Dymitrowa.

W artykule wstępnym na łamach dziennika „Unita” Togliatti pisał m. in.: „W szkole bolszewizmu, w szkole Lenina i Stalina, znajdując się w pierwszych szeregach międzynarodówki komunistycznej, Dymitrow stał się wielkim teoretykiem i przywódcą, któremu szesnasto należało się również miejsce w jednym z najbardziej burzliwych okresów dziejowych”.

Tow. Bolesław Bierut i tow. Georgi Dymitrow na tarasie w Belwederze w czasie pobytu bułgarskiej delegacji rządowej w Warszawie, w maju ub. roku.

Historyczne orędzie Tow. Stalina triumfem marksistowskiego przewidywania

Dziennik „Prawda” o orędziu z dnia 3 lipca 1941 r.

MOSKWA (PAP). — Przypominając historyczne przemówienie Generałissimusa Stalina z dnia 3 lipca 1941 r. moskiewska „Prawda” w artykule wstępnym stwierdza, że przemówienie to było programem walki dla każdego patrioty radzieckiego.

Stalin uświadomił społeczeństwu radzieckiemu cały ogrom niebezpieczeństwa, jakie groziło państwu socjalistycznemu i wezwał narody ZSRR do walki na śmierć i życie w obronie wolności i niepodległości Zw. Radzieckiego.

„Tow. Stalin — pisał „Prawda” — już wówczas przewidywał, że naród radziecki nie będzie w swej walce odosobniony, że poprą go ludy Europy i Ameryki, walczące z niebezpieczeństwem niewoli faszyzmu, przewidywał tę rolę wyzwoliciela, jaką w drugiej wojnie światowej odegrał Zw. Radziecki”.

Orędzie Józefa Stalina natchnęło naród radziecki do niebywałej w dziejach bohaterstwa walki o wolność i niepodległość ZSRR, o rozgromienie faszyzmu niemieckiego, przekiętego wroga ludzkości, o ocalenie europejskiej i światowej cywilizacji od barbarzyńców hitlerowskich.

Orędzie to weszło do historii jako klasyczny wzór genialnego przewidywania, opartego na znajomości praw rozwoju spo-

łecznego, jako wielkie świadectwo triumfu idei marksizmu - leninizmu.

Związek radziecki, który osiągnął zwycięstwo nad hitlerowskim Niemcem, wyzwalał narody Europy, jęczące pod jarzmem niewoli hitlerowskiej, raz jeszcze dowodził ludzkości, że nikt i nigdy nie zdola zwyciężyć na odu, gdy wie on, o co walczy, gdy braw swoich żywotnych interesów, gdy walczy o wielką sprawę, gdy jest zwarty i jednolity, gdy wierzy w swoje siły, gdy prowadzi do zwycięstwa taką awangardą, jaką jest wielka partia Lenina — Stalina.

Na krótko przed rozpoczęciem drugiej wojny światowej — pisał „Prawda” — wybitny działacz międzynarodowego ruchu robotniczego, nasz drogi Towarzysz i Brat Georgi Dymi-

trow, nad którego trumną chylił głowy cały naród radziecki, cała postępową ludzkość, mówił: „Miliony ludzi, robotników i chłopów, intelektualistów, uczonych, inżynierów oraz techników w świecie kapitalistycznym przekonywały się coraz bardziej, że socjalizm w ZSRR to potężny wzrost sił wytwórczych, to nieprzerwanie rosnące zamożność najszerzych mas ludowych, to niebywały wzrost ich poziomu kulturalnego, to wszechstronny rozwój indywidualności ludzkiej, to narodziny nowego człowieka, nowego bytu, nowej psychiki”.

„Ubiegłe lata — pisał „Prawda” — dały nowy, wymowny dowód głębokiej słuszności tych słów, ponownie wykazały potęgę sił ludowych, źródło nych przez ustrój socjalistyczny”.

Zw. Radziecki — konkluduje dziennik — idzie mocno i niezachwianie nakreślona przez Lenina i Stalina droga do komunizmu, a świat kapitalistyczny, wzmuszony sprzecznymi interesami, nieuchronnie toczy się w odmet zguby.

I Warszawska Konferencja PZPR podsumowuje i omawia dorobek organizacji stołecznej

W toku popołudniowych obrad w pierwszym dniu Warszawskiej Konferencji Partijnej, po referacie sprawozdawczym i sekretarza Komitetu Warszawskiego tow. Stanisława Zawadzkiego (referat ten zamieszczamy w streszczeniu na str. 3), rozpoczęła się dyskusja, która wypełniała również obrady drugiego dnia Konferencji.

W niedzielę, pierwszego dnia obrad po referacie sprawozdawczym i sekretarza Warszawskiej Organizacji PZPR tow. Stanisława Zawadzkiego (podajemy osobno) rozpoczęła się dyskusja.

Tow. inż. Jaworski, przedstawiciel PPB omówił szeroko zagadnienie współzawodnictwa w przemyśle budowlanym. Podkreślił, że zrodziło się ono z inicjatywy klasy robotniczej, w której pod wpływem aktywnej partijnej, pogłębia się socjalistyczny stosunek do pracy.

Mówca domaga się wzmocnienia do współzawodnictwa pracy szerokiej mas inteligencji technicznej, której część nie bierze jeszcze należytego udziału w ogólnym dążeniu do zwiększenia wydajności pracy i racjonalizacji.

O trudnościach szkolnictwa zawodowego obszernie mówił tow. Gromadzki, przedstawiciel dzielnicy Praga Centralna. Mówca wskazywał również możliwości usunięcia tych trudności. Przede wszystkim wielu dyrektorów zakładów przemysłowych musi się pozbyć lekceważenia szkolnictwa zawodowego. To lekceważenie pozostałość z okresu kapitalistycznego, cechujące dotychczas niektórych dyrektorów, którzy nie rozumieją nowych form

życia w ustroju demokratycznym. Tow. Gromadzki charakteryzuje również działalność kół rodzicielskich i komitetów opiekuńczych w szkołach. Podkreśla ich doniosłą rolę w demokratyzacji szkoły.

Tow. Sergiusz Orłow, przewodnik pracy w gazowni, mówił o źródłach, z których narodziło się współzawodnictwo pracy. „My nie polujemy na dolary Marshalla — mówi przewodnik pracy — my nasza praca budujemy dla siebie, dla Polski Ludowej, dla socjalizmu”. Tow. Orłow mówił o osiągnięciach współzawodnictwa i racjonalizacji pracy w gazowni oraz o wynikach zobowiązań z okazji 1 maja, Kongresu Zw. Zaw. oraz o zamierzeniach z okazji święta 22 lipca. Przemówienie przewodnika pracy zebrani przyjęli gorącymi brawami.

Tow. Sergiusz Minorski, przedstawiciel elektrowni, zanalizował obowiązki, jakie ciąży na energetyce w związku z planem 6-letnim i poinformował zebranych o przygotowanych, jakie czynią energetycy stołeczni do wykonania tych zadań. Szeroko omówił on zagadnienie wykorzystania energii cieplnej elektrowni dla ogrzewania mieszkań. Metoda

Następnie wchodził na trybunę, witany serdecznie przez delegatów prezydent miasta tow. Tolwiński. Szeroko omawia zamierzenia Zarządu Miejskiego w związku z nakreślonym przez plan 6-letni za-

(Dalszy ciąg na str. 3)

Włoscy robotnicy portowi wygrali strajk

RZYM (PAP). Przeszło 2 tygodnie strajk marynarzy statków pasażerskich i towarowych oraz robotników portowych szeregu portów włoskich zakończył się dnia 4 bm. wielkim zwycięstwem strajkujących.

Podczas pertraktacji, tocących się bez przerwy od 2 bm. w nocy przez cały dzień 3 bm. do poniedziałku rano, z udziałem przedstawicieli ministerstwa marynarki handlowej, armatorów musieli zaakceptować wszystkie postulaty robotnicze. Zobowiązali się oni utworzyć fundusz emerytalny, wypłacając na ten cel miesięcznie składki w wysokości zależnej od liczebności załogi i tonażu statku. Część tego funduszu zostanie przeznaczona na specjalny dodatek do zasiłku na wypadek bezrobocia, który będzie wypłacany marynarzom podczas pobytu na lądzie w oczekiwaniu na zmianę załogi.

Uregulowanie kwestii emerytur było zasadniczym punktem żądań strajkujących.

Wyrok w procesie sprawy zamachu na Togliattiego

RZYM (PAP). Zakończył się tu proces Pallante, sprawy zamachu na Togliattiego w dniu 14 lipca ub. roku. Zbrodniarz został skazany na 13 lat i 8 miesięcy więzienia oraz na dożywotnią utratę praw obywatelskich.

Znamienitych argumentów użył obrońca oskarżonego, który pragnął wyjechać dla swego klienta łagodniejszy wyrok, stwierdził, że Pallante działał pod wpływem propagandy antykomunistycznej, w której, prócz prasy reakcyjnej, brały udział wysoko postawione osobistości. Obronę podkreślił, że oświadczenia o treści antykomunistycznej składał m. in. minister spraw wewnętrznych — Scelba i sam premier de Gasperi.

W rocznicę święta narodowego USA

Dnia 4 bm. w dniu święta narodowego Stanów Zjednoczonych Ameryki (rocznica proklamowania niepodległości w roku 1776) ambasador Stanów Zjednoczonych Ameryki w Warszawie, wydał w salach ambasady przyjęcie, na które przybyli członkowie Rządu Rzeczypospolitej i wiceprezes Rady Ministrów tow. H. Mincem na czele.

W kilku wierszach

LONDYN. Z Sydney donoszą, iż osłonięta australijską radą związków zawodowych, zmierzająca do tego, by górnicy powrócili do pracy przed uregulowaniem sprawy podwyżki płac i skrócenia czasu roboczego — zawiodły. Strajk górników australijskich trwa.

PARYŻ. Minister Skarbu USA — John Snyder, który konferował w niedzielę z francuskim ministrem finansów Felsche, planuje — jak oświadczył wędrujący ambasador planu Marshalla Harrison — spotkanie z brytyjskim ministrem skarbu Crippsem w ciągu najbliższego tygodnia. Publicysta i komentator radiowy Drew Pearson oświadczył ubiegłej nocy przez radio nowojorskie, że Snyder ma znów nadejść na W. Brytanię, by dokonać dewaluacji funta szterlinga.

LONDYN. Francuski minister spraw zagranicznych — Schuman, przybył w poniedziałek rano do Londynu i odbył konferencję z Bevinem. Celem wizyty Schumana jest omówienie sprawy zwolnienia tzw. „Rady Europejskiej”, która ma być brzo się po raz pierwszy w przyszłym miesiącu. Ponadto mają być omawiane pewne sprawy niemieckie.

SZTOKHOLM. Z Helsinek donoszą, że od wtorku wchodzi w życie dewaluacja postawiona przez dyrektorów fińskiego Banku Narodowego. Kurs waluty fińskiej zostanie obniżony o 17,7 proc.

N. JORK. W Japonii zapowiada się ogólnie — krajowy strajk kolejarzy, który według doniesień z Tokio, może nawet spowodować upadek rządu. Związek pracowników kolei państwowych ostrzo zapowiedział przeciwko wypowiedzeniu pracy 93 tysiącom kolejarzy. Redukcja ta ma być dopiero początkiem szeregu zakrojonej akcji zwalniania pracowników państwowych, która, w myśl instrukcji generała Mac Arthura, ma objąć przeszło 400 tysięcy osób.

Masy pracujące całego świata składają hołd pamięci Dymitrowa

Z całego świata nadchodzą wiadomości o głębokiej żałobie i smutku jaki przeżywają masy pracujące w związku ze śmiercią tow. Georgi Dymitrowa.

Rumunia

BUKARESZT (PAP). W związku ze śmiercią prem. Bulgarii Georgi Dymitrowa w całej Rumunii ogłoszona została żałoba. Na wszystkich gmachach publicznych zawisły flagi państwowe, opuszczone do połowy masztu i spowite krepą.

Rząd rumuński, Prezydium Wielkiego Zgromadzenia Narodowego oraz Komitet Centralny Rumuńskiej Partii Robotniczej wysłały depesze kondolencyjne na ręce rządu bułgarskiego i Bułgarskiej Partii Komunistycznej.

Do ambasady bułgarskiej w Bukareszcie napływają listy i telegramy partii politycznych i organizacji społecznych z wyrazami żalu i współczucia z powodu zgonu Georgi Dymitrowa.

Wszystkie dzienniki rumuńskie zamieszczają wstępne artykuły o życiu i działalności wielkiego rewolucjonisty Georgi Dymitrowa, jego fotografie w żałobnych obwódkach i oficjalne komunikaty Komitetu Centralnego WKPB, Rady Ministrów ZSRR, KC Bułgarskiej Partii Komunistycznej oraz depesze kondolencyjne Rumuńskiej Partii Robotniczej, Prezydium Wielkiego Zgromadzenia Narodowego i rządu Rumuńskiej Republiki Ludowej.

Węgry

BUDAPESZT (PAP). Cała prasa węgierska zamieszcza artykuły, poświęcone bohaterstwu życia i działalności wielkiego bojownika o socjalizm — Georgi Dymitrowa. Dziennik „Szabad Nep” pisze m. in.: „Georgi Dymitrow, wielki bojownik przeciwko faszyzmowi, w swej niezmordowanej walce, łączył w sobie

najlepsze cechy klasy robotniczej, najlepsze cechy komunisty”.

Czechosłowacja

PRAGA (PAP). Czechosłowacka klasa robotnicza pograżona jest w głęboki smutek wraz z klasą robotniczą całego świata z powodu zgonu Georgi Dymitrowa.

Wszystkie dzienniki czeskie i słowackie zamieszczyły w żałobnych obwódkach komunikaty KC WKPB i Rady Ministrów ZSRR, KC Komunistycznej Partii Bulgarii oraz bułgarskiej Rady Ministrów o zgonie Dymitrowa, jak również depesze KC Komunistycznej Partii Czechosłowacji do Bułgarskiej Partii Komunistycznej, depesze prezydenta Klementa Gottwalda i premiera Zapotockiego do wicepremiera Bulgarii — Kolarowa.

Dzienniki „Rude Pravo”, „Lidove Noviny”, „Obrana Lidu”, „Mlada Fronta” i inne, zamieszczają artykuły wstępne o życiu i działalności wielkiego rewolucjonisty.

Albania

SOFIA (PAP). Radio tirańskie donosi, że cały naród albański z głębokim żalem przyjął wiadomość o śmierci Georgi Dymitrowa.

Komitet Centralny albańskiej Partii Pracy wystosował do Komitetu Centralnego Bułgarskiej Partii Komunistycznej telegram, w którym wyraża współczucie z powodu straty, jaką poniósł naród bułgarski i masy pracujące całego świata.

Telegram kondolencyjny na ręce wicepremiera Bulgarii Kolarowa, wystosował przewodniczący Rady Ministrów Ludowo Demokratycznej Re-

publiki Albańskiej — general Enver Hodza.

Rząd albański na nadzwyczajnym posiedzeniu, zwołanym w związku ze śmiercią Dymitrowa, postanowił, by na wszystkich gmachach publicznych Albanii opuszczone były w ciągu trzech dni flagi na znak żałoby.

Austria

WIEDEŃ (PAP). Natychmiast po otrzymaniu wiadomości o zgonie Dymitrowa, od było się żałobne posiedzenie Komitetu Centralnego austriackiej partii komunistycznej.

Przewodniczący austriackiej partii komunistycznej Koplein podkreślił, że zgon Dymitrowa jest ciężką stratą nie tylko dla bratniej bułgarskiej partii komunistycznej i narodu bułgarskiego, lecz także dla klasy robotniczej całego świata.

Komitet Centralny komunistycznej partii Austrii wysłał depesze kondolencyjne do KC bułgarskiej partii komunistycznej.

Dania

KOPENHAGA. PAP. Komitet Centralny komunistycznej partii Danii ogłosił komunikat, który stwierdza: „Z głębokim smutkiem dowiedzieliśmy się o zgonie wielkiego syna narodu bułgarskiego, Georgi Dymitrowa, wielkiego towarzysza walki Józefa Stalina. Pamięć wielkiego bojownika będzie żyła wiecznie w sercach narodów i będzie dla nich nakłonieniem w walce przeciwko imperializmowi i podległości wojennym, w walce o pokój i socjalizm”.

Belgia

BRUKSELA. PAP. Dziennik „Drapeau Rouge” zamieszcza na pierwszej stronie komunikat o zgonie Georgi Dymitrowa, jego biografię oraz arty-

kul wstępny o jego rewolucyjnej działalności.

Komitet Centralny belgijskiej partii komunistycznej wysłał depesze z wyrazami współczucia do partii komunistycznej Bulgarii.

Holandia

HAGA. PAP. Postępowe dzienniki holenderskie zamieszczają na pierwszych stronach komunikat KC WKPB i KC bułgarskiej partii komunistycznej o zgonie wielkiego działacza międzynarodowego ruchu robotniczego Dymitrowa.

Dziennik liberalny „Nieuwe Courant” zamieszcza biografię Georgi Dymitrowa i podkreśla jego wybitną rolę w walce przeciwko faszyzmowi.

Finlandia

HELSINKI. PAP. Wszystkie postępowe dzienniki fińskie za-

mieszczyły komunikaty o zgonie prezesa Rady Ministrów Bułgarskiej Republiki Ludowej i sekretarza KC bułgarskiej partii komunistycznej Georgi Dymitrowa.

Egipt

MOSKWA. PAP. Agencja TASS donosi z Kairu, że dzienniki egipskie zamieszczyły na pierwszych stronach wiadomość o zgonie prezesa Rady Ministrów Bułgarskiej Republiki Ludowej Georgi Dymitrowa. Dzienniki zamieszcza-

ją podobny Dymitrowa i szczegółowe opisy jego życia i rewolucyjnej działalności.

Agencja TASS donosi z Kairu, że wszystkie gazety państwowe ogłosiły wiadomość o zgonie premiera Bulgarii Georgi Dymitrowa.

Anglia

LONDYN. (PAP). Generalny sekretarz brytyjskiej partii komunistycznej Harry Pollitt wysłał depesze kondolencyjne do Komitetu Centralnego Bułgarskiej Partii Komunistycznej z wyrazami współczucia z powodu zgonu Georgi Dymitrowa.

„Idąc śladami Marksa — Engelsa i Lenina oraz wprowadzając w czyn naukę Stalina pozostał Dymitrow taki ślad w historii międzynarodowego ruchu robotniczego, którego czas nie zdoła nigdy zatrzeć” — stwierdza Pollitt w imieniu brytyjskiej partii komunistycznej i brytyjskiej klasy robotniczej.

Niemcy

BERLIN. (PAP). Zarząd główny niemieckich wolnych związków zawodowych, skupiający 5 milionów członków wystosował do bułgarskich związków zawodowych depesze, wyrażające głęboki żal z powodu straty doznanej przez zgon Dymitrowa.

Emigranci jugosłowiańscy

MOSKWA (PAP). W telegramie do Sofii jugosłowiańscy emigranci komunistyczni przebywający w Związku Radzieckim oświadczyli:

„W osobie Dymitrowa, proletariatu międzynarodowego traci jednego ze swych czołowych towarzyszy, naród bułgarski — swego nieśmiertelnego bojownika i narodu Jugosławii — swego ukołchanego i szczerego przyjaciela”.

Obrady

Zarządu Gł. ZZPK

W niedzielę, 3 lipca br., obradowano w Warszawie rozszerzone plenium Zarządu Głównego Związku Zawodowego Pracowników Kolejowych RP. Obrady poświęcone były omówieniu zadań ZZPK w świetle uchwały II Kongresu Związków Zawodowych.

Zebrań jednomutowym milczeniem uświetlili pamięć przywódcy bułgarskiej klasy robotniczej i wielkiego bojownika międzynarodowego proletariatu Georgi Dymitrowa oraz uchwały wysłały depesze kondolencyjne do Związku Zawodowego Kolejowy Bułgarskich.

Obrady prezydium Rady Nadzorczej Sp. Wyd. „Czytelnik”

W siedzibie Zarządu Głównego Spółd. Wyd. Ośw. „Czytelnik” w Warszawie odbyło się w dniu 1 bm. posiedzenie Prezydium Rady Nadzorczej pod przewodnictwem min. tow. A. Rapackiego.

Po wysłuchaniu sprawozdania z przebiegu prac przy budowie Domu Słowa Polskiego, Prezydium Rady Nadzorczej postanowiło zaprosić do Komitetu RSD przedstawicieli RSW „Prasa” i Spółd. Wyd. „Książka i Wiedza”, jako przy-

złych współtwórców i współpracowników.

Równocześnie Prezydium RN na wniosek Zarządu Głównego wyraziło uznanie i zaspokoiło pracowników zatrudnionych przy budowie DSP, za pełną życzliwość i oddanie pracy.

Delegacja chłopów polskich opuściła gościnną Ukrainę

MOSKWA. (PAP). 4 lipca wycieczka chłopów polskich wyjechała do kraju. Po powrocie z obwodów Ukrainy Radzieckiej uczestnicy wycieczki chłopów polskich bawili jeszcze przez trzy dni w Kijowie, gdzie zwiedzili zabytki stolicy Ukrainy.

Wielkim przeżyciem dla delegacji chłopów polskich było przyjęcie urządzone dla nich przez najwyższe władze państwowe i państwowe USSR.

W przyjęciu tym wzięli udział: pierwszy sekretarz KC KP (b) U. N. Chruszczow, członkowie Biura Politycznego KC KP (b) U. Sien' i N. A. Zarenko, minister rolnictwa USSR Mackiewicz oraz wice-ministrowie rolnictwa i socjalizmu USSR, wybitna pisarka Wanda Wasilewska, przewodniczący ukraińskiego ruchu za granicą Skacko, pracownicy konsulatu RP w Kijowie z wicekonsulem Włoskim na czele, oraz przedstawiciele rządu ukraińskiego.

Przyjęcie w czasie którego przemawiali: sekretarz KC (b) U. Chruszczow, minister rolnictwa USSR Mackiewicz, kierownik delegacji chłopów polskich poseł Izdydorczyk i pięciu uczestników wycieczki przekształciło się w wielką manifestację braterską i przyjaźni polsko — radzieckiej.

Sekretarz KC KP (b) U. Nikita Chruszczow gorąco witając przez chłopów polskich, życzył rolnictwu polskiemu jak największych osiągnięć na drodze do socjalizmu.

Poseł Izdydorczyk w przemówieniu swym wyraził podziękowanie w imieniu delegacji kolebnikom ukraińskim, narodowi ukraińskiemu, Komitetowi Centralnemu KP(b) U i

zgodnie z jego życiem i polityką.

Własne organizacje i zgrupowania oraz co do kultury własnego języka.

Zastępcy trzech ministrów zachodnich zapowiedzieli, że zwrócą się do swoich rządów po dalsze instrukcje.

Cakowite porozumienie oświadczyło w sprawie artykułu 2-go, który brzmi: „Mocarstwa sprzymierzone i słowiańskie oświadczają, że będą szanowały niepodległość i całość terytorialną Austrii w myśl obowiązujących niniejszego traktatu”.

Kulisy działalności monopolu amerykańskiego

Proces koncernu Dupont

NOWY JORK. (PAP). — W Nowym Jorku rozpoczął się proces przeciwko koncernowi Dupont de Nemours, oskarżonemu przez ministerstwo sprawiedliwości o naruszenie tzw. „ustaw przeciwko monopolom”.

Proces ten wyjaśnia jak dalece koncern Dupont de Nemours przekroczył granice przemysłu chemicznego. Rozszerzenie wpływów tego koncernu jest charakterystyczne nie tylko dlatego, że wskazuje na szybki wzrost monopolu USA. Koncern ten w ciągu długiego czasu odgrywał aktywną rolę na arenie politycznej. Grupa stowarzyszonych, wchodzących w skład koncernu Dupont de Nemours organizowała tzw. „amerykańską ligę wolności”, która w 1936 roku wydała miliony dolarów, usiłując spowodować porażkę Roosevelta w wyborach. Grupa ta w cią-

gu długiego czasu okazywała poważne poparcie partii republikańskiej.

Ministerstwo sprawiedliwości USA wszczęło postępowanie sądowe przeciwko koncernowi Dupont de Nemours w wyniku skarg licznych mniejszych konkurentów z nim słowiańskich. Proces ten, tak jak inne procesy sądowe przeciwko monopolom nie będzie miał wpływu na działalność koncernu Dupont. Jednakże rzucił na światło na metody, stosowane przez ten koncern i na zasięg jego wpływów.

Przewód sądowy, wszczęty przez ministerstwo sprawiedliwości przeciwko koncernowi Dupont nie porusza zagadnienia przeniesienia koncernu Dupont do innych gałęzi przemysłu amerykańskiego i jego stosunków z niemiecką „I. G. Farbenindustrie” i brytyjską „Imperial Chemical Industries”.

Proces ten, tak jak inne procesy sądowe przeciwko monopolom nie będzie miał wpływu na działalność koncernu Dupont. Jednakże rzucił na światło na metody, stosowane przez ten koncern i na zasięg jego wpływów.

Proces ten, tak jak inne procesy sądowe przeciwko monopolom nie będzie miał wpływu na działalność koncernu Dupont. Jednakże rzucił na światło na metody, stosowane przez ten koncern i na zasięg jego wpływów.

Proces ten, tak jak inne procesy sądowe przeciwko monopolom nie będzie miał wpływu na działalność koncernu Dupont. Jednakże rzucił na światło na metody, stosowane przez ten koncern i na zasięg jego wpływów.

Proces ten, tak jak inne procesy sądowe przeciwko monopolom nie będzie miał wpływu na działalność koncernu Dupont. Jednakże rzucił na światło na metody, stosowane przez ten koncern i na zasięg jego wpływów.

Proces ten, tak jak inne procesy sądowe przeciwko monopolom nie będzie miał wpływu na działalność koncernu Dupont. Jednakże rzucił na światło na metody, stosowane przez ten koncern i na zasięg jego wpływów.

Proces ten, tak jak inne procesy sądowe przeciwko monopolom nie będzie miał wpływu na działalność koncernu Dupont. Jednakże rzucił na światło na metody, stosowane przez ten koncern i na zasięg jego wpływów.

Proces ten, tak jak inne procesy sądowe przeciwko monopolom nie będzie miał wpływu na działalność koncernu Dupont. Jednakże rzucił na światło na metody, stosowane przez ten koncern i na zasięg jego wpływów.

Proces ten, tak jak inne procesy sądowe przeciwko monopolom nie będzie miał wpływu na działalność koncernu Dupont. Jednakże rzucił na światło na metody, stosowane przez ten koncern i na zasięg jego wpływów.

Proces ten, tak jak inne procesy sądowe przeciwko monopolom nie będzie miał wpływu na działalność koncernu Dupont. Jednakże rzucił na światło na metody, stosowane przez ten koncern i na zasięg jego wpływów.

Proces ten, tak jak inne procesy sądowe przeciwko monopolom nie będzie miał wpływu na działalność koncernu Dupont. Jednakże rzucił na światło na metody, stosowane przez ten koncern i na zasięg jego wpływów.

Pyrrhusowe zwycięstwo

Dyskusja państw marszałkowskich w Paryżu zakończyła się „kompromisem”. Stworzone niewygodne skomplikowany system finansowy, którego istotą pozostało to, że zasadnicze zagadnienia wymiany między państwami marszałkowskimi i ich stosunków finansowych nie zostały rozwiązane.

Crippsowi udało się chwilowo uratować funta szterlinga. Ale cały „kompromis” przypomina o brzytnym wężu dusiciela pożerającego dosyć dużą antylopie. Po twórcy chwiliami zatrzymuje się, nieuchronnie, aby w dogodniejszej chwili kontynuować polowanie na zdobycie. Dusiciel jest w tym wypadku Ameryka. Zdobyca — Anglia.

Minister Cripps rozpaczał, bronił swego porażki. Złożyło się na to wiele przyczyn. Anglia stoi w przededniu finansowej katastrofy z dominacją. Zdawałoby się, że Ameryka nie powinna być w tym wypadku dewaluacji funta, co osłabiłoby stanowisko Wielkiej Brytanii. Jednakże planu podjętym „wycięstwo” funta jest

w tym wypadku dewaluacji funta, co osłabiłoby stanowisko Wielkiej Brytanii. Jednakże planu podjętym „wycięstwo” funta jest w tym wypadku dewaluacji funta, co osłabiłoby stanowisko Wielkiej Brytanii. Jednakże planu podjętym „wycięstwo” funta jest

w tym wypadku dewaluacji funta, co osłabiłoby stanowisko Wielkiej Brytanii. Jednakże planu podjętym „wycięstwo” funta jest w tym wypadku dewaluacji funta, co osłabiłoby stanowisko Wielkiej Brytanii. Jednakże planu podjętym „wycięstwo” funta jest

w tym wypadku dewaluacji funta, co osłabiłoby stanowisko Wielkiej Brytanii. Jednakże planu podjętym „wycięstwo” funta jest w tym wypadku dewaluacji funta, co osłabiłoby stanowisko Wielkiej Brytanii. Jednakże planu podjętym „wycięstwo” funta jest

w tym wypadku dewaluacji funta, co osłabiłoby stanowisko Wielkiej Brytanii. Jednakże planu podjętym „wycięstwo” funta jest w tym wypadku dewaluacji funta, co osłabiłoby stanowisko Wielkiej Brytanii. Jednakże planu podjętym „wycięstwo” funta jest

w tym wypadku dewaluacji funta, co osłabiłoby stanowisko Wielkiej Brytanii. Jednakże planu podjętym „wycięstwo” funta jest w tym wypadku dewaluacji funta, co osłabiłoby stanowisko Wielkiej Brytanii. Jednakże planu podjętym „wycięstwo” funta jest

w tym wypadku dewaluacji funta, co osłabiłoby stanowisko Wielkiej Brytanii. Jednakże planu podjętym „wycięstwo” funta jest w tym wypadku dewaluacji funta, co osłabiłoby stanowisko Wielkiej Brytanii. Jednakże planu podjętym „wycięstwo” funta jest

w tym wypadku dewaluacji funta, co osłabiłoby stanowisko Wielkiej Brytanii. Jednakże planu podjętym „wycięstwo” funta jest w tym wypadku dewaluacji funta, co osłabiłoby stanowisko Wielkiej Brytanii. Jednakże planu podjętym „wycięstwo” funta jest

w tym wypadku dewaluacji funta, co osłabiłoby stanowisko Wielkiej Brytanii. Jednakże planu podjętym „wycięstwo” funta jest w tym wypadku dewaluacji funta, co osłabiłoby stanowisko Wielkiej Brytanii. Jednakże planu podjętym „wycięstwo” funta jest

w tym wypadku dewaluacji funta, co osłabiłoby stanowisko Wielkiej Brytanii. Jednakże planu podjętym „wycięstwo” funta jest w tym wypadku dewaluacji funta, co osłabiłoby stanowisko Wielkiej Brytanii. Jednakże planu podjętym „wycięstwo” funta jest

w tym wypadku dewaluacji funta, co osłabiłoby stanowisko Wielkiej Brytanii. Jednakże planu podjętym „wycięstwo” funta jest w tym wypadku dewaluacji funta, co osłabiłoby stanowisko Wielkiej Brytanii. Jednakże planu podjętym „wycięstwo” funta jest

w tym wypadku dewaluacji funta, co osłabiłoby stanowisko Wielkiej Brytanii. Jednakże planu podjętym „wycięstwo” funta jest w tym wypadku dewaluacji funta, co osłabiłoby stanowisko Wielkiej Brytanii. Jednakże planu podjętym „wycięstwo” funta jest

w tym wypadku dewaluacji funta, co osłabiłoby stanowisko Wielkiej Brytanii. Jednakże planu podjętym „wycięstwo” funta jest w tym wypadku dewaluacji funta, co osłabiłoby stanowisko Wielkiej Brytanii. Jednakże planu podjętym „wycięstwo” funta jest

w tym wypadku dewaluacji funta, co osłabiłoby stanowisko Wielkiej Brytanii. Jednakże planu podjętym „wycięstwo” funta jest w tym wypadku dewaluacji funta, co osłabiłoby stanowisko Wielkiej Brytanii. Jednakże planu podjętym „wycięstwo” funta jest

w tym wypadku dewaluacji funta, co osłabiłoby stanowisko Wielkiej Brytanii. Jednakże planu podjętym „wycięstwo” funta jest w tym wypadku dewaluacji funta, co osłabiłoby stanowisko Wielkiej Brytanii. Jednakże planu podjętym „wycięstwo” funta jest

w tym wypadku dewaluacji funta, co osłabiłoby stanowisko Wielkiej Brytanii. Jednakże planu podjętym „wycięstwo” funta jest w tym wypadku dewaluacji funta, co osłabiłoby stanowisko Wielkiej Brytanii. Jednakże planu podjętym „wycięstwo” funta jest

w tym wypadku dewaluacji funta, co osłabiłoby stanowisko Wielkiej Brytanii. Jednakże planu podjętym „wycięstwo” funta jest w tym wypadku dewaluacji funta, co osłabiłoby stanowisko Wielkiej Brytanii. Jednakże planu podjętym „wycięstwo” funta jest

w tym wypadku dewaluacji funta, co osłabiłoby stanowisko Wielkiej Brytanii. Jednakże planu podjętym „wycięstwo” funta jest w tym wypadku dewaluacji funta, co osłabiłoby stanowisko Wielkiej Brytanii. Jednakże planu podjętym „wycięstwo” funta jest

w tym wypadku dewaluacji funta, co osłabiłoby stanowisko Wielkiej Brytanii. Jednakże planu podjętym „wycięstwo” funta jest w tym wypadku dewaluacji funta, co osłabiłoby stanowisko Wielkiej Brytanii. Jednakże planu podjętym „wycięstwo” funta jest

w tym wypadku dewaluacji funta, co osłabiłoby stanowisko Wielkiej Brytanii. Jednakże planu podjętym „wycięstwo” funta jest w tym wypadku dewaluacji funta, co osłabiłoby stanowisko Wielkiej Brytanii. Jednakże planu podjętym „wycięstwo” funta jest

w tym wypadku dewaluacji funta, co osłabiłoby stanowisko Wielkiej Brytanii. Jednakże planu podjętym „wycięstwo” funta jest w tym wypadku dewaluacji funta, co osłabiłoby stanowisko Wielkiej Brytanii. Jednakże planu podjętym „wycięstwo” funta jest

w tym wypadku dewaluacji funta, co osłabiłoby stanowisko Wielkiej Brytanii. Jednakże planu podjętym „wycięstwo” funta jest w tym wypadku dewaluacji funta, co osłabiłoby stanowisko Wielkiej Brytanii. Jednakże planu podjętym „wycięstwo” funta jest

w tym wypadku dewaluacji funta, co osłabiłoby stanowisko Wielkiej Brytanii. Jednakże planu podjętym „wycięstwo” funta jest w tym wypadku dewaluacji funta, co osłabiłoby stanowisko Wielkiej Brytanii. Jednakże planu podjętym „wycięstwo” funta jest

w tym wypadku dewaluacji funta, co osłabiłoby stanowisko Wielkiej Brytanii. Jednakże planu podjętym „wycięstwo” funta jest w tym wypadku dewaluacji funta, co osłabiłoby stanowisko Wielkiej Brytanii. Jednakże planu podjętym „wycięstwo” funta jest

w tym wypadku dewaluacji funta, co osłabiłoby stanowisko Wielkiej Brytanii. Jednakże planu podjętym „wycięstwo” funta jest w tym wypadku dewaluacji funta, co osłabiłoby stanowisko Wielkiej Brytanii. Jednakże planu podjętym „wycięstwo” funta jest

w tym wypadku dewaluacji funta, co osłabiłoby stanowisko Wielkiej Brytanii. Jednakże planu podjętym „wycięstwo” funta jest w tym wypadku dewaluacji funta, co osłabiłoby stanowisko Wielkiej Brytanii. Jednakże planu podjętym „wycięstwo” funta jest

w tym wypadku dewaluacji funta, co osłabiłoby stanowisko Wielkiej Brytanii. Jednakże planu podjętym „wycięstwo” funta jest w tym wypadku dewaluacji funta, co osłabiłoby stanowisko Wielkiej Brytanii. Jednakże planu podjętym „wycięstwo” funta jest

w tym wypadku dewaluacji funta, co osłabiłoby stanowisko Wielkiej Brytanii. Jednakże planu podjętym „wycięstwo” funta jest w tym wypadku dewaluacji funta, co osłabiłoby stanowisko Wielkiej Brytanii. Jednakże planu podjętym „wycięstwo” funta jest

w tym wypadku dewaluacji funta, co osłabiłoby stanowisko Wielkiej Brytanii. Jednakże planu podjętym „wycię

Na sali obrad Konferencji Warszawskiej

Bogaty wachlarz zagadnień poruszanych w dyskusji o drugim dniu Konferencji Warszawskiej świadczy, jak dobrze warszawski aktywny partyjny zdaje sobie sprawę z ogromu zadań stojących obecnie przed naszą Partią.

Głębokie zrozumienie odpowiedzialności za wszystkie odcinki życia — za produkcję, poprawę warunków bytu, wychowanie ideologiczne, wychowanie przyszłych kadr inteligencji cechowało wszystkie niemal przemówienia.

Towarzysze zabierający głos w dyskusji podsumowali swoje osiągnięcia oraz podali ostrej samokrytykę wszelkie niedociągnięcia i braki w pracy organizacyjnej.

O tym, że organizacja partyjna w każdym wypadku musi wypracowywać własne, dostosowane do terenu i środowiska metody pracy, że musi być stale czynna, młwa obrazowo i przekonująco towarzysze. Zależnikowa z fabryki im. Świerczewskiego.

„Dużo zła jeszcze mamy do zwołania na naszym terenie. Trafiały się u nas w fabryce wypadki kłopotliwa, a nawet szkodliwa. Oto przykład: na jednym z działów, dwóch robotników jednako wykształconych, pracowali na dwóch identycznych maszynach a zarabiali nie jednakowo. Wywołało to rozgoryczenie i niezadowolono. Trzeba było z miejsca zwołać naradę, zbadać sprawę, przeanalizować ją. Zrobił się to. Okazało się, że rozdzielnie niesprawie dłużej przydzielali pracę. Wykryliśmy przyczynę zła, zlikwidowaliśmy je”.

Linia Średnicowa została ukończona na 30 dni przed terminem. O tym jednak, jak trudności musiała pokonać organizacja partyjna, aby do zwycięstwa osiągnąć, dowiadujemy się z przemówienia towarzysza Wiśniewskiego II sekretarza POP przy budowie Linii Średnicowej. Roboty były opóźnione, brakowało materiałów. „Zmobilizowaliśmy załogę — opowiada towarzysz Wiśniewski — urządziliśmy masowki. Tam, gdzie sami nie mogliśmy dać sobie rady, pomagali nam Komitet Dzielnicowy. Wystarczyło się o materiały. Chodziliśmy, domagaliśmy się, żądaliśmy i postawiliśmy na swoim”.

Produkcja nierozdzielnie wiąże się z dobą obecną i z

współzawodnictwem. I sprawa współzawodnictwa zajęła jedno z czołowych miejsc w dyskusji. Towarzysze m. in. wskazywali na konieczność stalego ogłaszania wyników współzawodnictwa.

„W wielu fabrykach naszej dzielnicy — podkreśla sekretarz KD Grochów towarzysz Serwin — wykresy współzawodnictwa nie są wywieszane. Znaleźć je można tylko w biurach plac. Zdarza się też, że premie za racjonalizację nie są wypłacane w terminie. To ludzi demobilizuje. W tych wypadkach powinniśmy interweniować organizacja partyjna przy centralnych zarządach i zjednoczeniach”.

Zagadnienie opieki nad przedmiotami pracy i racjonalizatorami poruszyli towarzysze.

„Ludzie, których tu dzisiaj klasycznie są ludźmi nowej rzeczywistości socjalistycznej. Należy otoczyć ich jak najdalej idącą opieką. Na tym odcinku mamy braki. Powinniśmy się tymi ludźmi zająć o ten sposób, żeby spośród nich wychować nowe kadry robotniczej inteligencji, techników i inżynierów”.

Dyskusja wczorajsza miała charakter rzeczowej wymiany zdań. Była poświęcona podsumowaniu dorobku, wyliczeniu błędów, wyciągnięciu wniosków na przyszłość. Nie brakowało jednak momentów bardzo emocjonalnych. Takim była owoacja jaką sala przyjęła wyśmienite Gen. Rotkiewicza, dowódcę Okręgu Warszawskiego.

Każde niemal słowo przybyłego na konferencję wybitnego poety rewolucyjnego, Pablo Neruda, witane jest długo i miłymi oklaskami.

Pablo Neruda mówi o roli sztuki. Wspomina jak żołnierze hispańskiej armii republikańskiej drukowali jego wiersze na papierze, który sami fabrykowali z masy papierowej, do której wrzucano zdobyty na frankistach sztandar i zbroczoną krwią koszącą milicjanta republikańskiego.

Wzruszenie z jakim zebrał się słuchając słów o wyzwoleniu walczyli mas pracujących dalekiego Chile, z jakim usłuchaj się w słowa wiersza czytane przez poetę, są symbolem braterstwa wszystkich narodów walących o wolność.

Z. R.

Siła warszawskiej organizacji w jej bojowości i zwartości ideowej

Referat I sekretarza Komitetu Warszawskiego tow. Stanisława Zawadzkiego

Zadaniem naszym jest ocenić akt zjednoczenia stołecznych organizacji PPR i PPS, ocenić naszą działalność po okresie zjednoczeniowym. Postawić przed całą Organizacją główne zadania, wynikające z generalnej linii Partii wytyczonej przez Kongres Zjednoczeniowy i Kwiecińskie Plenum KC.

W okresie, z którego złożyło się na to zjednoczenie, z konieczności niepełne i wymagające z Waszej strony uzupełnień, na czoło wszystkich spraw wybiła się postawa sił, jednej swą jednością, przodującą siły w narodzie — Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej!

Deklaracja ideowa naszej Partii stwierdza: „Polska Zjednoczona Partia Robotnicza stanowi jednolitą, bojową organizację, która czerpie siły ze zwartości swych szeregów, z jedności woli i jednolitości działania”.

Warszawska organizacja partyjna jednolita, bojowa organizacja

Można powiedzieć z poczuciem pełnej odpowiedzialności, że Warszawska Organizacja Partyjna całkowicie odpowiada tym zasadom. Potwierdzeniem tej pewności jest fakt, że tak zebrała połączeniowe i wybory nowych władz, jak i tysiące innych zebrań, akcji, konferencji — świadczyły o jednolitości stanowiska ideowego byłych członków PPR i PPS. Jest to dowodem, że przedjednoczeniowa dyskusja ideologiczna, ostra walka z oportunizmem i nacjonalizmem, przyniosła PPR i PPS do jednolitej opartej na rewolucyjnej teorii marksizmu — leninizmu, że w zasadzie przygotowały przed zjednoczeniem formalnym jednolity fakt, że sta-

nowa wielką szkołę uświadamiania politycznego — pozwoliła członkom PPR i PPS świadomością wykrócić w szeregi PZPR. Zjednoczenie dokonało się na fali poważnej aktywizacji organizacji partyjnych, ogarniętych duchem Kongresu Zjednoczeniowego. Na zebraniach wyborczych przeciętna frekwencja wynosiła 80—90 proc. Dyskusja była wszędzie rzeczowa, a wybory władz partyjnych świadczyły o prawie całkowitej jednolitości głosujących.

Partia przoduje w pracy nad odbudową stolicy

Po omówieniu wyników akcji scaleniowej przechodził towarzysz Zawadzki do analizy wyników pracy organizacji partyjnej na polu odbudowy Warszawy.

Warszawska Organizacja Partyjna doceniając sprawę odbudowy Warszawy — przywiązywała dużą wagę do pracy wśród budowlanych, do organizowania wśród nich współzawodnictwa, do przyjmowania przez załogi budowlane zobowiązań produkcyjnych i oszczędnościowych. Osiągnięcia na tych odcinkach są przede wszystkim wynikiem pionierskiej działalności naszego aktywu, wynikiem naszej organizatorskiej i wychowawczej pracy, którą codziennie prowadzimy wśród robotników budowlanych.

Na wyniki osiągnięte przez naszą Organizację składa się dziesiątki odpraw, zebrań, narad, masówek, składa się udział w walce z rutyną i niechęcią, cierpliwe tłumaczenie

przekonywanie. Wzrosła dzięki temu przeciętna wydajność pracy i powstał klimat, w którym możliwe było narodzenie się rekordów osiągniętych przez przodujących, najbardziej świadomych robotników, których wymienili towarzysze.

1 lipca 1948 r. mieliśmy w całym budownictwie, liczącym wówczas 30.000 pracujących — 305 uczestników współzawodnictwa pracy. Dziś mamy ich 12.421 (maj 1949 r.), na ogólną ilość 61.178 pracujących w budownictwie i przedsiębiorstwach usługowych.

Jest to oczywiście duży postęp. Nie ulega jednak wątpliwości, że ruch współzawodnictwa pracy idzie dotychczas w pewnym kierunku, że nie potrafimy jeszcze dostatecznie go rozwinąć, że w większości wypadków Komitety Partyjne, Rady Zakładowe, Dyrekcje i Komitety Współzawodnictwa Pracy nie zrobiły wszystkiego w zakresie organizacyjnym.

Przewodnicząca Ligi Kobiet towarzysz Ordynowska szeroko omawia walkę kobiet o pokój. Walkę tę kobiety prowadzą z wielkimi sukcesami i w najbliższym czasie, która była dotychczas pod wpływami reakcyjnymi, nastąpił poważny przełom.

Tow. Fląg stwierdza, że młodzież swe osiągnięcia zawdzięcza w dużym stopniu pomocy, jakiej udzieliła jej Partia i apeluje do delegatów o rozszerzenie i pogłębienie tej pomocy.

Owacyjnie witają uczestnicy Konferencji wchodzącą na salę delegację ZMP. W imieniu delegacji głos zabiera towarzysz Golański. Stwierdza on, że w codziennej pracy młodzież przyczyniła się do jak największego zbudowania i utrzymania wiedzy społecznej w Polsce.

Tow. Kowalski omawia szeroko warunki pracy partyjnej wśród kolejarzy. Mówi o trudnościach wywołanych specjalnymi warunkami pracy kolejarzy i wskazuje możliwości przełamania tych trudności. Mówca krytykuje ostro spotykane na kolei wypadki biurokratyzacji.

Również towarzysz Zależnikow z zakładów im. gen. Świerczewskiego omawia spowodowane biurokratyzmem stosunki do pracy trudności w wykonaniu i przekazywaniu planów produkcyjnych. Duży nacisk kładzie towarzysz Zależnikow na znaczenie narad wytycznych dla usprawnienia pracy, likwidacji niedocią-

żeń, na czoło wszystkich spraw wybiła się postawa sił, jednej swą jednością, przodującą siły w narodzie — Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej!

Deklaracja ideowa naszej Partii stwierdza: „Polska Zjednoczona Partia Robotnicza stanowi jednolitą, bojową organizację, która czerpie siły ze zwartości swych szeregów, z jedności woli i jednolitości działania”.

Naczelne zadanie — upowszechnić ruch współzawodnictwa

Organizacja nasza musi się jeszcze bardziej nawiązać do wytycznej pracy wśród budowlanych, stanowiących w Warszawie największe skupisko proletariatu. I krotko przewyższające starą trudniejszą w fabrykach.

Należy upowszechnić ruch współzawodnictwa, gdyż prawdziwa siła tego współzawodnictwa leży w jego masowości, we wzroście wydajności pracy przeciętnego robotnika, w stałym podciąganiu wszystkich budowlanych do lepszej, wydajniejszej pracy. Przykładem niech będą dla nas osiągnięcia BOR-u, gdzie 65 proc. robotników uczestniczy we współzawodnictwie.

Na wielu budowlach należy podwoić i potroić udział członków Partii we współzawodnictwie pracy. Przed tymi organizacjami, które kierują ruchem współzawodnictwa stoi zadanie jeszcze większego wzmocnienia ich przodującej roli.

Za mało zajmujemy się praktycznym szkoleniem na podstawie nowych metod pracy. Dyrekcje przedsiębiorstw razem z Komitetami Partyjnymi typują co prawda najlepszych robotników do szkół. Ale szkoły nie rozwiązują nam sprawy masowego szkolenia, gdyż mogą one w ciągu całego roku wyszkolić tylko 1500 osób. Stawiamy więc przed towarzyszami z budownictwa osiągnięcia i konieczność do zrealizowania zadania poszerzenia ma-

budowach i fabrykach towarzysz Zawadzki mówi:

Kiedyś Religa — murarz rezydował — stwierdził na Warszawskiej Naradzie Budowlanych: „mur z moich 10.000 cegieł jest odpowiedzią podlegającą wojennemu”. Można by dodać, że mur Religi, oszczędności osiągnięte przez towarzysz Religę z fabryki Wedel, osiągnięcia tysięcy innych przodujących robotników — budują nam pomost do socjalizmu, pozwalają budować nowe życie.

Wzrostowi zarobków sprzyjały nowe normy. Udział członków Partii we współzawodnictwie wynosił 55 proc. w warszawskim przemysle elektrotechnicznym do 84 proc. w przemysle spożywczym. W Cynie 1-Majowym robotnicy Warszawy dali 468 mln. zł ponad planowej produkcji i 448,5 mln. zł oszczędności.

Analizując pracę partyjnych organizacji na warszawskich

Samorząd nawiązuje ściślejszą więź z masami pracującymi

Omawiając pracę samorządu warszawskiego, tow. Zawadzki stwierdza, że przyczyną niechęci do mas pracujących, charakterystycznej dla Stołecznej Rady Narodowej i Rad Dzielnicowych. Mały udział robotników w pracach rad osłabiał więź z masami pracującymi. Obecnie, dzięki rewizji składu rad i zwiększeniu udziału robotników i radnych pochodzących z masami pracującymi.

Tow. Ordynowska mówi również szeroko o potrzebie umoscowienia akcji szkolenia ideologicznego członków oraz o rozwijaniu ich świadomości klasowej.

Z kolei zabiera głos sekretarz Warszawskiej Organizacji PZPR, tow. Milecki. Tow. Bierut podkreślił w swoim referacie — przypomniał towarzysz — że o realizację 6-letniego planu budowlanego i odbudowy Warszawy decydować będzie przede wszystkim aktywność i umiejętności organizacji warszawskiej przodujących tych mas wokół realizacji tego wielkiego przedsięwzięcia. Mówca podkreśla następnie wysiłki klasy pracującej, dzięki którym plan 5-miesięczny został w Warszawie wykonany w przeciągu 4-miesięcy, co dało Państwu przeszło miliard złotych oszczędności.

(Dalszy ciąg na str. 4)

nie wiele więcej, niż 350 ze-
spółów murarskich i tynkar-
skich.

Co należy robić, aby ten stan
rzeczy naprawić?

Na wielu budowlach należy podwoić i potroić udział członków Partii we współzawodnictwie pracy. Przed tymi organizacjami, które kierują ruchem współzawodnictwa stoi zadanie jeszcze większego wzmocnienia ich przodującej roli.

Za mało wciągaliśmy w krag organizacji współzawodnictwa inteligencję techniczną i majstrów, za mało wykorzystujemy ich doświadczenie i wiedzę, za mało ich popularyzujemy. Mamy zaś wszystkie dane ku temu, aby inteligencję techniczną wrzucić całkowicie w służbę współzawodnictwa pracy.

Ruch współzawodnictwa pracy wiązać należy z walką o oszczędność. Ta walka na odcinku budownictwa jest ciągle za słaba, wielu naszych towarzyszy ciągle nie chce widzieć tych wszystkich możliwości oszczędzania, które u nich istnieją. Na wielu budowlach należy skrupulatnie przeanalizować zagadnienia usprawnienia organizacji pracy, zastanowić się jak zlikwidować na budowlach tzw. „stojaków”, jakie są możliwości najbardziej racjonalnego wykorzystania robotników wykwalifikowanych, jak zlikwidować „świętówki”, „murarskie poniedziałki” itp.

Należy też odpowiednio wykorzystywać narady budowlane. Dopilnować, aby narady te były systematyczne i twórcze, aby przeprowadzone były w atmosferze zdrowej krytyki i słusznym wniosków, aby słuszy nade wszystko przełamanie rutyniarstwa i upowszechnienie nowych, lepszych metod pracy.

Tow. Zawadzki przechodzi następnie do omówienia zagadnień z dziedziny przemysłu.

Pezetperowiec winien być duszą współzawodnictwa

W przemyśle, w którym pracuje 19.500 pracowników i robotników, stosunkowo szybko podniesiono wskaźnik wydajności pracy, który początkowo w niektórych gałęziach spadł pod wpływem wrogiej propagandy rozpętanej przy wprowadzaniu nowych plac i norm. Reforma plac przeprowadzona została jednak dobrze. W wielu fabrykach przeciętna podwyżka plac sięgała do 15 proc. a w niektórych do 60 proc. Wzrostowi zarobków sprzyjały nowe normy.

Udział członków Partii we współzawodnictwie wynosił 55 proc. w warszawskim przemysle elektrotechnicznym do 84 proc. w przemysle spożywczym. W Cynie 1-Majowym robotnicy Warszawy dali 468 mln. zł ponad planowej produkcji i 448,5 mln. zł oszczędności.

Analizując pracę partyjnych organizacji na warszawskich

Samorząd nawiązuje ściślejszą więź z masami pracującymi

Omawiając pracę samorządu warszawskiego, tow. Zawadzki stwierdza, że przyczyną niechęci do mas pracujących, charakterystycznej dla Stołecznej Rady Narodowej i Rad Dzielnicowych. Mały udział robotników w pracach rad osłabiał więź z masami pracującymi. Obecnie, dzięki rewizji składu rad i zwiększeniu udziału robotników i radnych pochodzących z masami pracującymi.

Samorząd nawiązuje ściślejszą więź z masami pracującymi

Omawiając pracę samorządu warszawskiego, tow. Zawadzki stwierdza, że przyczyną niechęci do mas pracujących, charakterystycznej dla Stołecznej Rady Narodowej i Rad Dzielnicowych. Mały udział robotników w pracach rad osłabiał więź z masami pracującymi. Obecnie, dzięki rewizji składu rad i zwiększeniu udziału robotników i radnych pochodzących z masami pracującymi.

Tow. Ordynowska mówi również szeroko o potrzebie umoscowienia akcji szkolenia ideologicznego członków oraz o rozwijaniu ich świadomości klasowej.

Z kolei zabiera głos sekretarz Warszawskiej Organizacji PZPR, tow. Milecki. Tow. Bierut podkreślił w swoim referacie — przypomniał towarzysz — że o realizację 6-letniego planu budowlanego i odbudowy Warszawy decydować będzie przede wszystkim aktywność i umiejętności organizacji warszawskiej przodujących tych mas wokół realizacji tego wielkiego przedsięwzięcia. Mówca podkreśla następnie wysiłki klasy pracującej, dzięki którym plan 5-miesięczny został w Warszawie wykonany w przeciągu 4-miesięcy, co dało Państwu przeszło miliard złotych oszczędności.

(Dalszy ciąg na str. 4)

W akcji wyborczej do komitetów pomagała większość naukowców warszawskiego. Znaczną pomoc materialną okazują szkołom fabryczne komitety opieki nad szkołami.

Oceniając tegoroczny obchód 1-majowy, mówca podkreśla

Wzmocnić pracę Partii w organizacjach masowych.

I sekretarz Komitetu Warszawskiego PZPR omawia dalszą pracę Partii na terenie zawodowym, kobiecym i młodzieżowym. Nawiązując do uchwał Kongresu ZZ, mówca stwierdza, że związki nie są dostatecznie powiązane z masami, nie znają należycie życia robotniczego, prowadzą często zbyt słabą robotę wychowawczą, nie zawsze czują należytą odpowiedzialność za organizowanie ruchu współzawodnictwa pracy. Trzeba uaktywnić rady zakładowe, by wyszły z częstych jeszcze — polityki deklarowania dobrej woli, a weszły w okres istotnej realizacji zadań.

Mówca przedstawia ostry obraz, niewykorzystane jeszcze przez związki, możliwości praktycznego rozwiązywania potrzeb ludzi pracujących (akcja kolonij letnich, organizowanie urlopów, walka ze spekulacją, walka z analfabetyzmem, kontrola właściwych funkcji nowo-żołnierskiej itp. Zadania organizacji partyjnej jest wszechstronna pomoc dla związków zawodowych.

Na odcinku młodzieżowym na uwagę zasługują silny wzrost liczby członków ZMP, co stawia przed tą organizacją zadanie czuwania nad ideową jej szeregów. ZMP ma po sobie osiągnięcia w dziedzinie współzawodnictwa pracy. Niezadowolający natomiast jest stan liczby ZAMP na terenie uczelni warszawskich.

Liga Kobiet liczy obecnie w Warszawie ponad 70 tys. członków, z czego około dwie trzecie

O planową pracę wszystkich organizacji partyjnych

Narastające przed nami zadania wymagają od nas stałej i dobrej przemysłowej mobilizacji sił. Nie zdołamy tego dokonać bez ulepszenia stylu naszej pracy partyjnej — stwierdza tow. Zawadzki przechodząc do następnego rozdziału swego sprawozdania.

Biuro Organizacyjne KC wysunęło przed całą Partię obowiązek planowania pracy, szeregowania i wykonywania zadań według ich ważności, kontroli wykonania poleceń, właściwego rozdziału pracy.

Trzeba sobie jasno powiedzieć, że tego wszystkiego nie potrafimy jeszcze robić jak należy. Nie zawsze potrafimy w głąszo spraw dostrzec rzeczy najważniejsze, nie zawsze, pa- nujemy nad całością naszych zadań, ciężko na nas tyle pracy „z dnia na dzień”.

Plan pracy pozwoli nam uniknąć szkodliwej „żyłtowlowaci”, uchroni nas od gubienia się w różnych akcjach, pozwoli nam zmobilizować szeroki aktywność do zadań partyjnych.

Obowiązek planowania stoi przed wszystkimi organizacjami partyjnymi, począwszy od KW, a skończywszy na Oddziale Organizacji Partyjnej. Szczególną uwagę zwrócić należy na planowanie pracy w Podstawowej Organizacji Partyjnej. Na szczeblu POP w zakresie planu pracy wchodzić winny m. innymi sprawy szkolenia i agitacji, tematyki organizacyjnej zebrań, przygotowania narad wytycznych, współzawodnictwa pracy itd. Za każde zadanie odpowiedzialni

muszą wyznaczyć towarzysze, którym należy wyjaśnić ich rolę i których kontrolować należy w pracy. Przy wyznaczaniu zadań unikać należy mechanistycznego ich rozdziału i przestrzegania zasad doboru właściwych ludzi dla wykonania każdego zadania.

Po to, aby nasze Organizacje Podstawowe mogły pełnić swoją kierowniczą rolę, należy

wielkie rozmiary manifestacji. Radosny charakter demonstracji, masowy udział dzieci i młodzieży świadczy o tym, że idea socjalizmu zapuszcza w lud pracujący stolicy mocne korzenie, cementując go wokół Partii.

Wzmocnić pracę Partii w organizacjach masowych.

to bezpartyjne. Mimo rozwoju organizacyjnego, istnieją też braki, a przede wszystkim niedostateczna aktywność w kierunku pozyskiwania kobiet dla walki o pokój. W miarę wzrostu stanu zatrudnienia kobiet w Warszawie (budowa wielkich fabryk konfekcyjnych) — Liga Kobiet powinna wzmocnić działalność mobilizującą robotnice do większej wydajności pracy.

Tow. Zawadzki omawia następnie pracę propagandową, stwierdzając m. in. niki odsetek robotników wśród delegatów Warszawskiej Organizacji Partyjnej. Komitety partyjne większych fabryk muszą tworzyć własne kółka prelegentów — robotników. W ogóle za- chodzi potrzeba podniesienia poziomu politycznego kadry prelegentów. Tworząca się obecnie sieć agitatorów, otoczona opieką organizacji partyjnych — powinna na każdym kroku demaskować propagandę wroga oraz wyjaśniać politykę Partii i Rządu.

Wymieniając najważniejsze braki szkolenia partyjnego, tow. Zawadzki wskazuje m. in. na mechaniczne typowanie słuchaczy, brak kontroli kursów przez komitety partyjne, niedostateczną pomoc w pracy partyjnych komisji szkoleniowych itd. Szkolenie terenowe przejdzie w okresie jesiennym na dwustopniowość. Wszelkie szkoleniowy musi być podwojony, a nawet potrojony.

O planową pracę wszystkich organizacji partyjnych

Narastające przed nami zadania wymagają od nas stałej i dobrej przemysłowej mobilizacji sił. Nie zdołamy tego dokonać bez ulepszenia stylu naszej pracy partyjnej — stwierdza tow. Zawadzki przechodząc do następnego rozdziału swego sprawozdania.

Biuro Organizacyjne KC wysunęło przed całą Partię obowiązek planowania pracy, szeregowania i wykonywania zadań według ich ważności, kontroli wykonania poleceń, właściwego rozdziału pracy.

Trzeba sobie jasno powiedzieć, że tego wszystkiego nie potrafimy jeszcze robić jak należy. Nie zawsze potrafimy w głąszo spraw dostrzec rzeczy najważniejsze, nie zawsze, pa- nujemy nad całością naszych zadań, ciężko na nas tyle pracy „z dnia na dzień”.

Plan pracy pozwoli nam uniknąć szkodliwej „żyłtowlowaci”, uchroni nas od gubienia się w różnych akcjach, pozwoli nam zmobilizować szeroki aktywność do zadań partyjnych.

Obowiązek planowania stoi przed wszystkimi organizacjami partyjnymi, począwszy od KW, a skończywszy na Oddziale Organizacji Partyjnej. Szczególną uwagę zwrócić należy na planowanie pracy w Podstawowej Organizacji Partyjnej. Na szczeblu POP w zakresie planu pracy wchodzić winny m. innymi sprawy szkolenia i agitacji, tematyki organizacyjnej zebrań, przygotowania narad wytycznych, współzawodnictwa pracy itd. Za każde zadanie odpowiedzialni

muszą wyznaczyć towarzysze, którym należy wyjaśnić ich rolę i których kontrolować należy w pracy. Przy wyznaczaniu zadań unikać należy mechanistycznego ich rozdziału i przestrzegania zasad doboru właściwych ludzi dla wykonania każdego zadania.

Po to, aby nasze Organizacje Podstawowe mogły pełnić swoją kierowniczą rolę, należy

I Warszawska Konferencja PZPR podsumowuje i omawia dorobek organizacji stołecznej

(Dalszy ciąg ze str. 1)

niem rozbudowy i przebudowy Warszawy. M. in. mówca podkreśla konieczność walki z biurokratyzmem oraz potrzebę wykorzystania inicjatyw klasy robotniczej w przyspieszeniu wykonania planów.

Witany gorącymi oklaskami przewodnik pracy, członek ZMP tow. Stanisław Welja, mówi o zapale do pracy i budowania młodzieży, o budowaniu swojej kołczy okazyjnie na część przewodniczącego KC PZPR tow. Bolesława Bierut — przyjaciela i opiekuna młodzieży. Okrzyk ten zebrał po- ciechę z entuzjazmem.

Sekretarz D. O. P. w Elektrowni towarzysz Ogrodowski omawia współpracę z elektrykami z woj. Elektrownia Warszawska roztacza opiekę nad osławkami maszynowymi i dąży do dalszego pogłębienia kontaktów i poszerzenia współpracy z ludnością wiejską.

Praca nasza nie kończy się na budowaniu tras W — Z — mówi przewodnik pracy na trasie W — Z tow. Zagrodzki. Mówca zalewnia zebrań, że doświadczenia i naukę zdobywa w dotychczasowej pracy robotnicy budowlani wykryli stała przy dalszej pracy i będą się starali pogłębić, by nawiązać rytm pracy twór- czej.

Kończąc obrady pierwszego dnia Konferencji, przewodniczący odczytuje list z podziękowaniami od centralnego aktywu partyjnego, przebywającego w Centralnej Szkole PZPR w Łodzi. Aktyw przesyła ser-

deczne życzenia owocnych obrad i dalszych sukcesów w budowie socjalizmu. „Jednocześnie zapewniamy was — czytamy w liście — że zdobyta wiedza służyć będzieci masom pracującym i ludowi polskiemu”.

Wśród entuzjastycznych owacji zebranych przewodniczący odczytuje następnie telegram od załogi i kierownictwa Zakładów Wytwórczych Urządzeń Telefonicznych. Pracownicy Zakładów meldują o wykonaniu planu produkcji na pierwsze półrocze br. Plan został wykonany w asortymencie w 114 proc., a wartość w 117 proc.

„Na zebraniu ZWUT — czyta przewodniczący Konferencji — w dniu 2 lipca br. na część pierwszą Warszawskiej Konferencji PZPR zainicjowała na siebie zobowiązanie wykonania planu produkcyjnego 1949 roku w przeciągu miesiąca”.

Okazykami na część przewodniczącego KC PZPR tow. Bolesława Bierut, na część przyjaciela narodu polskiego Józefa Stalina, na część Związku Radzieckiego i WKP (b) za kończono obrady pierwszego dnia Konferencji.

Drugi dzień obrad

W drugim dniu Konferencji obradom przewodniczy towarzysz Krajewski.

W dyskusji zabiera głos przedstawiciel młodzieży tow. Fląg, który omawia osiągnięcia młodzieży ZMP we współzawodnictwie pracy i dorobek młodzieżowych brzdąk pracy.

Dyskusja w drugim dniu obrad I Warszawskiej Konferencji PZPR

(Dokończenie ze str. 3)

Wskazując na szereg poważnych zmian i osiągnięć na terenie przemysłu budowlanego w stolicy, na ciągłą walkę o nowe metody pracy, mówca stwierdza, że jest to przede wszystkim wynik pracy organizacji warszawskiej PZPR, która w tej walce musiała przezwyciężyć poważne przeszkody stawiane przez wrogą agitację oraz przełamać nieuzasadnioną panującą wśród samych robotników budowlanych. Mamy to przelecieli — oświadcza tow. Milecki.

Następnie tow. Milecki mówi o potrzebie umożliwienia dalszych studiów robotnikom, przodownikom i racjonalizatorom pracy, aby wyrzucić z nich technicy i inżynierowie. Za niezbędne uważa mówca większą popularyzację osiągnięć radzieckich przodowników pracy. Przykładem tej niezwykle owocnej popularyzacji są osiągnięcia w budownictwie, wzorowane na osiągnięciach radzieckich.

Tow. Milecki mówi następnie o konieczności zapożyczania robotników w materiałach i narzędziach. Wszelkie zahamowania w tej dziedzinie zmniejszają równocześnie wydajność pracy i tempo robót. Organizacje partyjne winny zwrócić na ten odcinek szczególnej uwagi. Winny one również zwrócić uwagę na zdarzające się jeszcze wypadki marnotrawnego obchodzenia się z maszynami i silnikami i do takich wypadków nie dopuszczać.

Tow. Milecki mówi również o niedociąganiach w M. Z. K. i wskazuje m. innymi na zbyt małą liczbę tramwajowych wózków przyczepnych w stosunku do floty wozów motorowych, na wady w gospodarce trolejbusami, brak części zamiennych do sprawozdanych z zagranicy Chruszczowa itp. Stwierdza, że podstawowa organizacja partyjna zbyt mało

się tymi sprawami interesowała, że jej obowiązkiem jest pomóc w usprawnieniu tej dziedziny gospodarki. Mówca przechodzi następnie do zagadnień organizacyjnych. Domaga się m. in. podniesienia poziomu kadry partyjnych, wyrażając przekonanie, że winny one wpływać na rozwój prac organizacyjnych. Przypomina, że demokracja wewnątrzpartyjna nie polega tylko na przeprowadzaniu wyborów. Winna być stosowana na codzień we wszystkich dziedzinach życia partyjnego i winna aktywnie wszystkich członków Partii.

Duży nacisk kładzie tow. Milecki na uaktywnienie bezpartyjnych. Ostro gani spotykane w niektórych wypadkach objawy lekceważenia bezpartyjnych i usuwania ich od działalności społecznej. Partia winna wytyczać drogę, a równocześnie wciągać do wspólnej maszerowania po tej drodze najszersze masy bezpartyjnych.

Mówca wskazuje na uzyskanie osiągnięć oraz na wielkość zadań, jakie wysunęła do zrealizowania Partia i oświadcza, że mamy wszystkie dane, aby zmobilizować dla wykonania tych zadań całe społeczeństwo.

Kończąc, tow. Milecki stwierdza: „Powinniśmy podchodzić bardziej krytycznie do wszystkiego, co robimy, szukać nowych, lepszych metod. Powinniśmy pamiętać, że pracujemy w stolicy, na którą wszyscy patrzą i tak realizować zadania planu 6-letniego, aby imię robotnika warszawskiego stało się synonimem nieugiętej, entuzjastycznej bojownictwa o zwycięstwo socjalizmu”.

Delegacji nagrodził przemówienie długo niemiłymi okłaskami. Przewodniczący udziela następnie głosu dowódcy DOW.

tow. gen. Rotkiewiczowi. Oklaskami przyjmują delegację. Oświadczenie mówcy, że zabiera głos w imieniu żołnierzy, podoficerów i oficerów okręgu warszawskiego, w imieniu młodych dowódców ludowych, w imieniu Akademii Sztabu Generalnego im. gen. Świerczewskiego i w imieniu żołnierzy i dowódców pierwszej dywizji piechoty im. Tadeusza Kościuszki.

Stwierdzając, że Odrodzone Wojsko Polskie służy i służyć będzie Polsce budującej socjalizm, mówca podkreśla niezłomną wolę żołnierzy i dowódców tego wojska, utrzymania pokoju w sojuszu z przodującą siłą obozu postępu, Związkiem Radzieckim i jego wspólną armią. Mówca przypomina słowa Prezydenta Bieruta, który powiedział, że trzeba więcej uwagi poświęcać obronności kraju i stwierdza, że żołnierze, oficerowie i podoficerowie, członkowie Partii i ZMP-owcy, przodują w realizacji tego zadania skupiając wokół siebie bezpartyjnych i wykonywając jednolitą Odrodzonego Wojska Polskiego.

Gen. Rotkiewicz omawia również udział wojska w odbudowie stolicy i kraju. Kończąc, wznosi okrzyk na cześć jednego

ści Wojska Polskiego z ludem pracującym i Polakiem Ludowym. Delegacja wznosi wśród entuzjastycznych oklasków okrzyki na cześć Odrodzonego Wojska Polskiego.

Następnie przemawia tow. Korycka z Fabryki Cukierków Fuchsa. Mówi ona o wykonaniu planu 3-letniego przez fabrykę już 19 kwietnia br. i podkreśla, że wzrost współzawodnictwa pracy przyczynił się do zwiększenia zarobków pracowników.

Burza oklasków wstrząsa salą obrad, gdy przewodniczący tow. Zawadzki komunikuje o przybyciu na konferencję wielkiego poety i bojownika postępu Pablo Nerudy. Tow. Zawadzki przypomina, że Pablo Neruda, wybrany przez naród chilijski na senatora z ważnością mandatu do 1950 r., prześladowany przez reakcyjny rząd za swe postępowe przekonania, musiał opuścić kraj, ale, choć przebywał poza granicami swej ojczyzny, nie ustaje w prowadzeniu walki o wolność i postęp.

Następnie — wśród hucznych i długotrwałych oklasków wita Konferencję Pablo Neruda, który oświadcza m. inn.:

„Wasze gorące przyjęcie dla mnie najcenniejszą krytyką literacką. Literaci szukali dawniej aprobaty swej twórczości w salonach, dziś szukają jej w sercach ludu”. Mówiąc o swej książce, poświęconej walkom republikańskim hiszpańskim, której fragmenty przedrukowane zostały w gazetkach frontowych żołnierzy republikańskiej Hiszpanii, Neruda dodaje: „Największą nagrodą dla współczesnego poety jest, gdy jego poezja spłata się z ofiarną walką bojowników o wolność”.

„Imperialiści amerykańscy — mówią następnie — którzy obawiali się wstąpienia bogactwa Ameryki Łacińskiej, dziś wszelkie odzuchy walki wolnościowej narodów tego kontynentu”. W imieniu tych narodów przekazuje Neruda Konferencji serdeczne pozdrowienia i słowa uznania dla wysiłków mas ludowych Polski w dziedzinie odbudowy.

„Górnicy i robotnicy krajów Ameryki Łacińskiej są prześladowani nie tylko dlatego, że walczą o swą niepodległość, ale dlatego, że widzą w Związku Radzieckim i w krajach demokracji ludowej wojowników o wspólną sprawę, Pra-

ne, żebyście zapamiętali, że wasz czyn odbudowy jest aktem solidarności, który napędza nadzieję nasze narody. Po wojnie budownictwo ZSRR i krajów demokracji ludowej jest podstawą naszej wspólnej walki o pokój”.

Poeta chilijski złożył następnie hołd Polakom, którzy walczą w szeregach międzynarodowej brygady o wolność Hiszpanii oraz na zakończenie odczytał swój wiersz, zadedykowany „Odrodzonej Madrytu z 1946”.

Następna mówczyni tow. posłanka Marczakowa omówiła sprawę współzawodnictwa pracy wśród kobiet i podkreśliła, że istniejące przy CRZZ Rady Kobiece stać się muszą ważnym orężem zorganizowania ruchu współzawodnictwa wśród kobiet.

Na wniosek prezydium Konferencji wybrała delegację w składzie: tow. tow. prezydent m. st. Warszawy, Towiński, Kraiowski, Marczakowa, Lewandowski, Pannenko.

Delegacja udała się do ambasady bułgarskiej i złożyła ambasadorowi Kozowskemu w imieniu delegatów kondolencje z powodu zgonu Georgi Dimitrowa.

Obrady trwają.

Pablo Neruda na Konferencji Warszawskiej

Wielki poeta i bojownik postępu Pablo Neruda brał udział w poniedziałkowych obradach Konferencji Warszawskiej.

Wyniki obrad 4 ministrów wielkim sukcesem zwolenników pokoju

Artykuł „Izwestii” o sesji Rady Ministrów Spraw Zagranicznych

MOSKWA (PAP). — Dziennik „Izwestia” opublikował artykuł Kudriawcewa zatytułowany „Po paryskiej sesji Rady Ministrów Spraw Zagranicznych”, analizujący głosy prasy zagranicznej o wynikach tej sesji. Kudriawcew podkreśla, że w ogólnej ocenie wyników sesji paryskiej w prasie zagranicznej przeważa jeden podstawowy motyw. Motywem tym jest umiarkowanie bezspornego faktu, że zarówno zwolennicy sesji Rady Ministrów, jak i komunikat, opublikowany po jej zakończeniu, świadczą o odejściu mocarstw zachodnich od ich polityki antypodmiedzi.

Wyniki sesji paryskiej — pisze autor — to wielki sukces zwolenników pokoju i między narodowej współpracy.

Jeszcze niedawno koła rządzące St. Zjednoczonych i Anglii zapewniali, że niemożliwe jest zawarcie jakiegokolwiek porozumienia ze Związkiem Radzieckim. Koła te, jako cel swej polityki postawiły sobie rozbięcie świata, podsycając psychozy wojennej i stworzenia atmosfery napięcia w stosunkach międzynarodowych.

Kłóśka podległszy wojennym

Tego rodzaju poglądy — kontynuuje autor — poniosły w Paryżu klęskę. Światowa opinia publiczna jeszcze raz miała możność przekonać się o słuszności stanowiska przedstawicieli ZSRR, którzy zawsze zapewniali, że można osiągnąć porozumienie w sprawie niemieckiej przy dobrej woli obu stron i w warunkach uznania zasady współpracy międzynarodowej na podstawie równości.

Kudriawcew podkreśla dalej, że drugim motywem powtarzającym się w komentarzach prasy zagranicznej jest zwrócenie uwagi na fakt, że chociaż komunikat opublikowany po zakończeniu sesji paryskiej stwierdza, iż nie osiągnięto porozumienia w sprawie niemieckiej, Niemiec — wyraża jednakże dążenie czterech mocarstw do kontynuowania wysiłków, by to porozumienie osiągnąć.

Te pozytywne strony sesji paryskiej — pisze Kudriawcew — są tym ważniejsze, że porozumienia, o których mówi się w komunikacie osiągnięto jedynie w rezultacie wytyczenia przez mocarstwa zachodnie kontynuowania ich do tychczasowej polityki.

Mocarstwa zachodnie przemilczały fakt, że polityka „zimnej wojny” musiała być dobiegła do porozumienia w sprawie niemieckiej.

Woj. krakowski trwa przy gotowaniu do nowej kontraktacji trzody chlewniej. Plan tej akcji przewiduje zakotwiczenie w 1950 roku — 133 tys. tuczników.

W Łodzi rozpoczął się kurs dla kierowników zespołów czystościowych, zorganizowany z inicjatywą Zarządu Łódzkiego Ligi Kobiet. W kursie tym bierze udział 40 aktywistów działaczy oświatowych LK.

NARADA OSZCZĘDNOŚCIOWA CENTRALI RYBNEJ Z inicjatywy Zw. Zaw. Pracowników Spółdzielczych w Szczecinie odbyła się krajowa narada oszczędnościowa Centrali Rybnej. W dyskusji przedstawiciele wszystkich branż Centrali Rybnej, na te uzyskanych doświadczeń, podali szereg projektów usprawnienia gospodarki rybnej.

sprawie Niemiec, porozumienia niedostatecznego wprowadzić, lecz zgodnego z decyzjami poczdamskimi konsekwentnie broniłymi przez Zw. Radziecki i nieinny konsekwentnie odrzucałymi przez mocarstwa zachodnie.

Opinia mas pracujących

Sprawa polega na tym — kontynuuje Kudriawcew, że koła rządzące St. Zjednoczonych i innych mocarstw zachodnich nie mogą nie liczyć się z wzmagającym się ruchem w obronie pokoju i współpracy międzynarodowej, z ruchem przeciwko przygotowaniu do wojny. Stanowisko Zw.

Radzieckiego w sprawie uregulowania wszystkich problemów powojennych w tej liczbie i sprawy niemieckiej, oraz katerygicznie domaga się wprowadzenia w życie pro pozycji radzieckiej o politycznej i gospodarczej jednolitości Niemiec, jak również o jak naj- Niemiec pokojowym uregulowaniu zagadnienia Niemiec.

Wyniki sesji paryskiej Rady Ministrów Spraw Zagranicznych — konkluduje Kudriawcew — jeszcze raz potwierdziły słusność stanowiska Zw. Radzieckiego, który zawsze uprzedzał, iż wszelkie próby rozwiązania ważnych problemów międzynarodowych bez udziału Zw. Radzieckiego są nieuchronnie skazane na fiasko.

Wyniki sesji paryskiej mówią niebicie o bankructwie polityki separatystycznej uregulowania sprawy Niemiec.

Porozumienia osiągnięte na sesji paryskiej stały się możliwymi jedynie dlatego, że mocarstwa zachodnie weszły na drogę wzajemnych ustępstw zgodnych z zasadami poczdamskimi.

Woj. krakowski trwa przy gotowaniu do nowej kontraktacji trzody chlewniej. Plan tej akcji przewiduje zakotwiczenie w 1950 roku — 133 tys. tuczników.

W Łodzi rozpoczął się kurs dla kierowników zespołów czystościowych, zorganizowany z inicjatywą Zarządu Łódzkiego Ligi Kobiet. W kursie tym bierze udział 40 aktywistów działaczy oświatowych LK.

NARADA OSZCZĘDNOŚCIOWA CENTRALI RYBNEJ Z inicjatywy Zw. Zaw. Pracowników Spółdzielczych w Szczecinie odbyła się krajowa narada oszczędnościowa Centrali Rybnej. W dyskusji przedstawiciele wszystkich branż Centrali Rybnej, na te uzyskanych doświadczeń, podali szereg projektów usprawnienia gospodarki rybnej.

Woj. krakowski trwa przy gotowaniu do nowej kontraktacji trzody chlewniej. Plan tej akcji przewiduje zakotwiczenie w 1950 roku — 133 tys. tuczników.

W Łodzi rozpoczął się kurs dla kierowników zespołów czystościowych, zorganizowany z inicjatywą Zarządu Łódzkiego Ligi Kobiet. W kursie tym bierze udział 40 aktywistów działaczy oświatowych LK.

NARADA OSZCZĘDNOŚCIOWA CENTRALI RYBNEJ Z inicjatywy Zw. Zaw. Pracowników Spółdzielczych w Szczecinie odbyła się krajowa narada oszczędnościowa Centrali Rybnej. W dyskusji przedstawiciele wszystkich branż Centrali Rybnej, na te uzyskanych doświadczeń, podali szereg projektów usprawnienia gospodarki rybnej.

Woj. krakowski trwa przy gotowaniu do nowej kontraktacji trzody chlewniej. Plan tej akcji przewiduje zakotwiczenie w 1950 roku — 133 tys. tuczników.

W Łodzi rozpoczął się kurs dla kierowników zespołów czystościowych, zorganizowany z inicjatywą Zarządu Łódzkiego Ligi Kobiet. W kursie tym bierze udział 40 aktywistów działaczy oświatowych LK.

NARADA OSZCZĘDNOŚCIOWA CENTRALI RYBNEJ Z inicjatywy Zw. Zaw. Pracowników Spółdzielczych w Szczecinie odbyła się krajowa narada oszczędnościowa Centrali Rybnej. W dyskusji przedstawiciele wszystkich branż Centrali Rybnej, na te uzyskanych doświadczeń, podali szereg projektów usprawnienia gospodarki rybnej.

Woj. krakowski trwa przy gotowaniu do nowej kontraktacji trzody chlewniej. Plan tej akcji przewiduje zakotwiczenie w 1950 roku — 133 tys. tuczników.

W Łodzi rozpoczął się kurs dla kierowników zespołów czystościowych, zorganizowany z inicjatywą Zarządu Łódzkiego Ligi Kobiet. W kursie tym bierze udział 40 aktywistów działaczy oświatowych LK.

NARADA OSZCZĘDNOŚCIOWA CENTRALI RYBNEJ Z inicjatywy Zw. Zaw. Pracowników Spółdzielczych w Szczecinie odbyła się krajowa narada oszczędnościowa Centrali Rybnej. W dyskusji przedstawiciele wszystkich branż Centrali Rybnej, na te uzyskanych doświadczeń, podali szereg projektów usprawnienia gospodarki rybnej.

Woj. krakowski trwa przy gotowaniu do nowej kontraktacji trzody chlewniej. Plan tej akcji przewiduje zakotwiczenie w 1950 roku — 133 tys. tuczników.

W Łodzi rozpoczął się kurs dla kierowników zespołów czystościowych, zorganizowany z inicjatywą Zarządu Łódzkiego Ligi Kobiet. W kursie tym bierze udział 40 aktywistów działaczy oświatowych LK.

NARADA OSZCZĘDNOŚCIOWA CENTRALI RYBNEJ Z inicjatywy Zw. Zaw. Pracowników Spółdzielczych w Szczecinie odbyła się krajowa narada oszczędnościowa Centrali Rybnej. W dyskusji przedstawiciele wszystkich branż Centrali Rybnej, na te uzyskanych doświadczeń, podali szereg projektów usprawnienia gospodarki rybnej.

Woj. krakowski trwa przy gotowaniu do nowej kontraktacji trzody chlewniej. Plan tej akcji przewiduje zakotwiczenie w 1950 roku — 133 tys. tuczników.

W Łodzi rozpoczął się kurs dla kierowników zespołów czystościowych, zorganizowany z inicjatywą Zarządu Łódzkiego Ligi Kobiet. W kursie tym bierze udział 40 aktywistów działaczy oświatowych LK.

NARADA OSZCZĘDNOŚCIOWA CENTRALI RYBNEJ Z inicjatywy Zw. Zaw. Pracowników Spółdzielczych w Szczecinie odbyła się krajowa narada oszczędnościowa Centrali Rybnej. W dyskusji przedstawiciele wszystkich branż Centrali Rybnej, na te uzyskanych doświadczeń, podali szereg projektów usprawnienia gospodarki rybnej.

Woj. krakowski trwa przy gotowaniu do nowej kontraktacji trzody chlewniej. Plan tej akcji przewiduje zakotwiczenie w 1950 roku — 133 tys. tuczników.

W Łodzi rozpoczął się kurs dla kierowników zespołów czystościowych, zorganizowany z inicjatywą Zarządu Łódzkiego Ligi Kobiet. W kursie tym bierze udział 40 aktywistów działaczy oświatowych LK.

NARADA OSZCZĘDNOŚCIOWA CENTRALI RYBNEJ Z inicjatywy Zw. Zaw. Pracowników Spółdzielczych w Szczecinie odbyła się krajowa narada oszczędnościowa Centrali Rybnej. W dyskusji przedstawiciele wszystkich branż Centrali Rybnej, na te uzyskanych doświadczeń, podali szereg projektów usprawnienia gospodarki rybnej.

Woj. krakowski trwa przy gotowaniu do nowej kontraktacji trzody chlewniej. Plan tej akcji przewiduje zakotwiczenie w 1950 roku — 133 tys. tuczników.

W Łodzi rozpoczął się kurs dla kierowników zespołów czystościowych, zorganizowany z inicjatywą Zarządu Łódzkiego Ligi Kobiet. W kursie tym bierze udział 40 aktywistów działaczy oświatowych LK.

NARADA OSZCZĘDNOŚCIOWA CENTRALI RYBNEJ Z inicjatywy Zw. Zaw. Pracowników Spółdzielczych w Szczecinie odbyła się krajowa narada oszczędnościowa Centrali Rybnej. W dyskusji przedstawiciele wszystkich branż Centrali Rybnej, na te uzyskanych doświadczeń, podali szereg projektów usprawnienia gospodarki rybnej.

Woj. krakowski trwa przy gotowaniu do nowej kontraktacji trzody chlewniej. Plan tej akcji przewiduje zakotwiczenie w 1950 roku — 133 tys. tuczników.

W Łodzi rozpoczął się kurs dla kierowników zespołów czystościowych, zorganizowany z inicjatywą Zarządu Łódzkiego Ligi Kobiet. W kursie tym bierze udział 40 aktywistów działaczy oświatowych LK.

NARADA OSZCZĘDNOŚCIOWA CENTRALI RYBNEJ Z inicjatywy Zw. Zaw. Pracowników Spółdzielczych w Szczecinie odbyła się krajowa narada oszczędnościowa Centrali Rybnej. W dyskusji przedstawiciele wszystkich branż Centrali Rybnej, na te uzyskanych doświadczeń, podali szereg projektów usprawnienia gospodarki rybnej.

Woj. krakowski trwa przy gotowaniu do nowej kontraktacji trzody chlewniej. Plan tej akcji przewiduje zakotwiczenie w 1950 roku — 133 tys. tuczników.

W Łodzi rozpoczął się kurs dla kierowników zespołów czystościowych, zorganizowany z inicjatywą Zarządu Łódzkiego Ligi Kobiet. W kursie tym bierze udział 40 aktywistów działaczy oświatowych LK.

NARADA OSZCZĘDNOŚCIOWA CENTRALI RYBNEJ Z inicjatywy Zw. Zaw. Pracowników Spółdzielczych w Szczecinie odbyła się krajowa narada oszczędnościowa Centrali Rybnej. W dyskusji przedstawiciele wszystkich branż Centrali Rybnej, na te uzyskanych doświadczeń, podali szereg projektów usprawnienia gospodarki rybnej.

Woj. krakowski trwa przy gotowaniu do nowej kontraktacji trzody chlewniej. Plan tej akcji przewiduje zakotwiczenie w 1950 roku — 133 tys. tuczników.

W Łodzi rozpoczął się kurs dla kierowników zespołów czystościowych, zorganizowany z inicjatywą Zarządu Łódzkiego Ligi Kobiet. W kursie tym bierze udział 40 aktywistów działaczy oświatowych LK.

NARADA OSZCZĘDNOŚCIOWA CENTRALI RYBNEJ Z inicjatywy Zw. Zaw. Pracowników Spółdzielczych w Szczecinie odbyła się krajowa narada oszczędnościowa Centrali Rybnej. W dyskusji przedstawiciele wszystkich branż Centrali Rybnej, na te uzyskanych doświadczeń, podali szereg projektów usprawnienia gospodarki rybnej.

Woj. krakowski trwa przy gotowaniu do nowej kontraktacji trzody chlewniej. Plan tej akcji przewiduje zakotwiczenie w 1950 roku — 133 tys. tuczników.

W Łodzi rozpoczął się kurs dla kierowników zespołów czystościowych, zorganizowany z inicjatywą Zarządu Łódzkiego Ligi Kobiet. W kursie tym bierze udział 40 aktywistów działaczy oświatowych LK.

NARADA OSZCZĘDNOŚCIOWA CENTRALI RYBNEJ Z inicjatywy Zw. Zaw. Pracowników Spółdzielczych w Szczecinie odbyła się krajowa narada oszczędnościowa Centrali Rybnej. W dyskusji przedstawiciele wszystkich branż Centrali Rybnej, na te uzyskanych doświadczeń, podali szereg projektów usprawnienia gospodarki rybnej.

Woj. krakowski trwa przy gotowaniu do nowej kontraktacji trzody chlewniej. Plan tej akcji przewiduje zakotwiczenie w 1950 roku — 133 tys. tuczników.

W Łodzi rozpoczął się kurs dla kierowników zespołów czystościowych, zorganizowany z inicjatywą Zarządu Łódzkiego Ligi Kobiet. W kursie tym bierze udział 40 aktywistów działaczy oświatowych LK.

NARADA OSZCZĘDNOŚCIOWA CENTRALI RYBNEJ Z inicjatywy Zw. Zaw. Pracowników Spółdzielczych w Szczecinie odbyła się krajowa narada oszczędnościowa Centrali Rybnej. W dyskusji przedstawiciele wszystkich branż Centrali Rybnej, na te uzyskanych doświadczeń, podali szereg projektów usprawnienia gospodarki rybnej.

Woj. krakowski trwa przy gotowaniu do nowej kontraktacji trzody chlewniej. Plan tej akcji przewiduje zakotwiczenie w 1950 roku — 133 tys. tuczników.

W Łodzi rozpoczął się kurs dla kierowników zespołów czystościowych, zorganizowany z inicjatywą Zarządu Łódzkiego Ligi Kobiet. W kursie tym bierze udział 40 aktywistów działaczy oświatowych LK.

NARADA OSZCZĘDNOŚCIOWA CENTRALI RYBNEJ Z inicjatywy Zw. Zaw. Pracowników Spółdzielczych w Szczecinie odbyła się krajowa narada oszczędnościowa Centrali Rybnej. W dyskusji przedstawiciele wszystkich branż Centrali Rybnej, na te uzyskanych doświadczeń, podali szereg projektów usprawnienia gospodarki rybnej.

Woj. krakowski trwa przy gotowaniu do nowej kontraktacji trzody chlewniej. Plan tej akcji przewiduje zakotwiczenie w 1950 roku — 133 tys. tuczników.

W Łodzi rozpoczął się kurs dla kierowników zespołów czystościowych, zorganizowany z inicjatywą Zarządu Łódzkiego Ligi Kobiet. W kursie tym bierze udział 40 aktywistów działaczy oświatowych LK.

NARADA OSZCZĘDNOŚCIOWA CENTRALI RYBNEJ Z inicjatywy Zw. Zaw. Pracowników Spółdzielczych w Szczecinie odbyła się krajowa narada oszczędnościowa Centrali Rybnej. W dyskusji przedstawiciele wszystkich branż Centrali Rybnej, na te uzyskanych doświadczeń, podali szereg projektów usprawnienia gospodarki rybnej.

Woj. krakowski trwa przy gotowaniu do nowej kontraktacji trzody chlewniej. Plan tej akcji przewiduje zakotwiczenie w 1950 roku — 133 tys. tuczników.

W Łodzi rozpoczął się kurs dla kierowników zespołów czystościowych, zorganizowany z inicjatywą Zarządu Łódzkiego Ligi Kobiet. W kursie tym bierze udział 40 aktywistów działaczy oświatowych LK.

NARADA OSZCZĘDNOŚCIOWA CENTRALI RYBNEJ Z inicjatywy Zw. Zaw. Pracowników Spółdzielczych w Szczecinie odbyła się krajowa narada oszczędnościowa Centrali Rybnej. W dyskusji przedstawiciele wszystkich branż Centrali Rybnej, na te uzyskanych doświadczeń, podali szereg projektów usprawnienia gospodarki rybnej.

Woj. krakowski trwa przy gotowaniu do nowej kontraktacji trzody chlewniej. Plan tej akcji przewiduje zakotwiczenie w 1950 roku — 133 tys. tuczników.

W Łodzi rozpoczął się kurs dla kierowników zespołów czystościowych, zorganizowany z inicjatywą Zarządu Łódzkiego Ligi Kobiet. W kursie tym bierze udział 40 aktywistów działaczy oświatowych LK.

NARADA OSZCZĘDNOŚCIOWA CENTRALI RYBNEJ Z inicjatywy Zw. Zaw. Pracowników Spółdzielczych w Szczecinie odbyła się krajowa narada oszczędnościowa Centrali Rybnej. W dyskusji przedstawiciele wszystkich branż Centrali Rybnej, na te uzyskanych doświadczeń, podali szereg projektów usprawnienia gospodarki rybnej.

Woj. krakowski trwa przy gotowaniu do nowej kontraktacji trzody chlewniej. Plan tej akcji przewiduje zakotwiczenie w 1950 roku — 133 tys. tuczników.

W Łodzi rozpoczął się kurs dla kierowników zespołów czystościowych, zorganizowany z inicjatywą Zarządu Łódzkiego Ligi Kobiet. W kursie tym bierze udział 40 aktywistów działaczy oświatowych LK.

NARADA OSZCZĘDNOŚCIOWA CENTRALI RYBNEJ Z inicjatywy Zw. Zaw. Pracowników Spółdzielczych w Szczecinie odbyła się krajowa narada oszczędnościowa Centrali Rybnej. W dyskusji przedstawiciele wszystkich branż Centrali Rybnej, na te uzyskanych doświadczeń, podali szereg projektów usprawnienia gospodarki rybnej.

Woj. krakowski trwa przy gotowaniu do nowej kontraktacji trzody chlewniej. Plan tej akcji przewiduje zakotwiczenie w 1950 roku — 133 tys. tuczników.

W Łodzi rozpoczął się kurs dla kierowników zespołów czystościowych, zorganizowany z inicjatywą Zarządu Łódzkiego Ligi Kobiet. W kursie tym bierze udział 40 aktywistów działaczy oświatowych LK.

NARADA OSZCZĘDNOŚCIOWA CENTRALI RYBNEJ Z inicjatywy Zw. Zaw. Pracowników Spółdzielczych w Szczecinie odbyła się krajowa narada oszczędnościowa Centrali Rybnej. W dyskusji przedstawiciele wszystkich branż Centrali Rybnej, na te uzyskanych doświadczeń, podali szereg projektów usprawnienia gospodarki rybnej.

Woj. krakowski trwa przy gotowaniu do nowej kontraktacji trzody chlewniej. Plan tej akcji przewiduje zakotwiczenie w 1950 roku — 133 tys. tuczników.

W Łodzi rozpoczął się kurs dla kierowników zespołów czystościowych, zorganizowany z inicjatywą Zarządu Łódzkiego Ligi Kobiet. W kursie tym bierze udział 40 aktywistów działaczy oświatowych LK.

NARADA OSZCZĘDNOŚCIOWA CENTRALI RYBNEJ Z inicjatywy Zw. Zaw. Pracowników Spółdzielczych w Szczecinie odbyła się krajowa narada oszczędnościowa Centrali Rybnej. W dyskusji przedstawiciele wszystkich branż Centrali Rybnej, na te uzyskanych doświadczeń, podali szereg projektów usprawnienia gospodarki rybnej.

Woj. krakowski trwa przy gotowaniu do nowej kontraktacji trzody chlewniej. Plan tej akcji przewiduje zakotwiczenie w 1950 roku — 133 tys. tuczników.

W Łodzi rozpoczął się kurs dla kierowników zespołów czystościowych, zorganizowany z inicjatywą Zarządu Łódzkiego Ligi Kobiet. W kursie tym bierze udział 40 aktywistów działaczy oświatowych LK.

NARADA OSZCZĘDNOŚCIOWA CENTRALI RYBNEJ Z inicjatywy Zw. Zaw. Pracowników Spółdzielczych w Szczecinie odbyła się krajowa narada oszczędnościowa Centrali Rybnej. W dyskusji przedstawiciele wszystkich branż Centrali Rybnej, na te uzyskanych doświadczeń, podali szereg projektów usprawnienia gospodarki rybnej.

Woj. krakowski trwa przy gotowaniu do nowej kontraktacji trzody chlewniej. Plan tej akcji przewiduje zakotwiczenie w 1950 roku — 133 tys. tuczników.

W Łodzi rozpoczął się kurs dla kierowników zespołów czystościowych, zorganizowany z inicjatywą Zarządu Łódzkiego Ligi Kobiet. W kursie tym bierze udział 40 aktywistów działaczy oświatowych LK.

NARADA OSZCZĘDNOŚCIOWA CENTRALI RYBNEJ Z inicjatywy Zw. Zaw. Pracowników Spółdzielczych w Szczecinie odbyła się krajowa narada oszczędnościowa Centrali Rybnej. W dyskusji przedstawiciele wszystkich branż Centrali Rybnej, na te uzyskanych doświadczeń, podali szereg projektów usprawnienia gospodarki rybnej.

Woj. krakowski trwa przy gotowaniu do nowej kontraktacji trzody chlewniej. Plan tej akcji przewiduje zakotwic

Naszym zdaniem
O nowych ludzi!

Z okazji Międzynarodowego Dnia Spółdzielczości nasi czytelnicy się cieszą i braki, wytycza zadania i nowe kierunki rozwoju spółdzielczości w Polsce Ludowej.

Wiadomości te powinien sobie przyswoić każdy pracownik spółdzielczy. Wtedy nie dojdzie do takich faktów, jakie mamy dziś do za-notowania.

Otóż sklep nr. 28 spółdzielni w Pruszkowie otrzymał 700 kg kartofli. Jeszcze tego samego dnia w sklepie zabrakło kartofli dla masowo zgłaszających się ludzi pracy. Okazało się, że 400 kg zakupił proboszcz parafii Żelechów ks. Dyżewski — dla swego żywego inwentarza! Pytamy, komu właściwie ma służyć spółdzielczość? Czy wyłącznie interesom ks. proboszcza i jego inwentarza czy także ludziom pracy?

Trzeba dodać, że było to w drugiej połowie czerwca, kiedy na wolnym rynku kartofle kosztowały 22 zł za kg, a w spółdzielni 12 zł.

W sklepie nr 1, także spółdzielni przedstawicieli MO znaleźli ukrytą większą ilość jaj. Klientom mówiono, że „nie ma”. Natomiast dla prywatnych kupców towar był zawsze na składzie. Kupcy ci sprzedawali potem jaja po wyższych cenach we własnych składach.

Zarząd spółdzielni pruszkowskiej potrzebuje przede wszystkim nowych ludzi, którzy postaraliby się o uzdrowienie stosunków we wszystkich sklepach.

Wpływy podatku gruntowego w woj. lubelskim

Wpływy z tytułu podatku gruntowego osiągnęły w woj. lubelskim sumę 1.177 tys. zł, co stanowi 103,4 proc. sumy przewidzianej w planie.

Przodujące miejsce we wpływach zajęli mieszkańcy powiatów: Biała Podlaska, Chełm i Kraśnik.

„Dzień Spółdzielczości” w Rzeszowie

W sali Teatru Miejskiego w Rzeszowie odbyła się uroczysta akademicka z okazji „Dnia Spółdzielczości”.

W czasie uroczystości trzydziestu pracowników spółdzielni otrzymali z rąk wicewójewody, jubileuszowe odznaki, 16 zaś przewodników pracy: dyplomy i nagrody pieniężne. Przekazano również szkołom wiejskim 5 radioodbiorników, ufundowanych ze składek pracowników spółdzielni.

Ilja Erenburg 252
BURZA

Tłum. St. Strumph-Wojtkiewicz

Sergiusz czekał na oficera wojsk łączności Plezeczajew. Batalion saperów postanowiono dołączyć do dywizji, która posuwała się na Wilno. Sergiusz pomyślał sobie: kolumny wciąż z południa na północ, myślało się o Wiśle, a wypadnie najwidoczniej Niemien To jeszcze lepiej — bliżej do głównego legowiska... Gdzieś się podziwiał ten Plezeczajew?

Wyszli na ulicę i ze zdziwieniem zmuszali oczy: coż to za teatr?... Surowa droga wojenna, po której dniami i nocami toczyły się kolumny zamieniały się w parętki ulic. Droga szła cudzoziemcy — wesoło, hałaśliwie; wśród nich zauważył kilka dziewcząt; jeden wysoki, ubrany w beret żół kanapkę, inny coś w marszu notował. Byli to angielscy i amerykańscy korespondenci. Na widok rosyjskiego majora, ten wysoki w berecie, zwrócił się do niego po rosyjsku:

— Gratuluje nadzwyczajnego zwycięstwa. Powtarzał to wszystkim napotykanym Rosjanom; byli on rzeczywiście zdumiony obrazem ofensywy, poza tym nie zapomniał o swej pracy — trzeba napisać przynajmniej pięć felietonów, a każda przegrodzona rozmowa przynosi kilka soczystych barw... Był to Anglik, ale w przeciwieństwie do większości swoich rodaków mówił głośno i gęstykował, niezłym poludniowcem. Zaczął Sergiuszowi opowiadać, jak wziął do niewoli dwu Niemców:

— Byli schowani na polu, tuż koło drogi — bał się wyjść do waszych. Może usłyszeli, że rozmawiamy po angielsku, albo po wyglądzie poznali, że nie jesteśmy Rosjanami, ale zerwali się, podnieśli ręce i zaczęli krzyczeć: „Podajemy się!”

Sergiusz roześmiał się: — Głupcy... Nasi nie ruszyliby ich. W bitwie — co innego, w bitwie żołnierze nasz jest groźny. Ale już

Murarze Młynowa uczcili I Konferencję nowym osiągnięciem
15.771 cegieł na filarkach w ciągu 8 godzin

Wczoraj na budowie bloku Nr. 26 na Młynowie trójka murarska Romana Królikowskiego pobiła rekord murowania na t. zw. filarkach. W ciągu 8 godzin pracy trójka ułożyła 15.771 cegieł. Ostatni rekord trójki murarzy Gąstaka także z Młynowa wynosił 10.122 cegły. Jest to jeszcze jeden dowód, że nastąpił przełom w budownictwie, o którym mówią towarysze na I Warszawskiej Konferencji PZPR. Czynem swoim uczcili murarze z Młynowa Konferencję, na której sprawa odbudowy i rozbudowy Warszawy znajduje się w centrum uwagi.

Punktualnie o godz. 7.30 rozpoczęli pracę murarze Roman Królikowski i jego dwaj pomocnicy Stanisław Ciarka i Władysław Legutowski. Po-

stanowili pobić rekord murowania na filarkach, ustanowiony niedawno przez trójkę Gąstaka — Kokoczek i Toporowski.

Nowy Świat najpiękniejszą ulicą dzielnicy zabytkowej stolicy
Nowa nawierzchnia kosztem 28 mln. zł

W połowie lipca rb. rozpocznie się wielkie roboty regulacyjne Nowego Świata, na odcinku od Al. Jerozolimskich do Krak. Przedmieścia. Potrwają one do września rb. Po ich ukończeniu Nowy Świat będzie pierwszą doprowadzoną do należytego wyglądu ulicą w dzielnicy zabytkowej.

Pięknie wygląda Nowy Świat ze swymi ślicznie odbudowanymi kamieniczkami. Uporządkowanie pokiereszowanej nawierzchni ulicy ulepszy jeszcze wygląd tej arterii, w której murach zachowało się sporo starej Warszawy.

W nowej szacie

Cały Nowy Świat otrzyma wiec nowe, wygodne chodniki betonowe. Powyginana linia krawężników, tworząca swoistego rodzaju parkingi, zostanie wyprostowana. Połataną jezdnią asfaltową, z której usunie się niepotrzebne szyny tramwajowe, zostanie zastąpiona nową warstwą asfaltu. Ruch kołowy zostanie na Nowym Świecie w tym czasie wstrzymany. Potem dopiero ekipy Elektrowni ustawia nowe latarnie.

Okolo 28 mln. zł pochłonią te prace. W ramach tych robót przewiduje się również uporządkowanie przedłużenia ul. Świętokrzyskiej do ul. Kopernika. Zależy to jednak od rozwoju robót przy budowie gmachu „Polskiego Radia”, który powstaje przy zbiegu ulic Świętokrzyskiej z Nowym Światem.

Dalsze projekty

Nie wiadomo natomiast jeszcze, jak będzie wyglądał odcinek Nowego Świata od Al. Jerozolimskich do Pl. Trzech Krzyży. Ze względu na to, iż po z ich chodnikowej stronie ulicy powstaje monumentalny kompleks „Wspólnego Domu”, projektuje się tu przeprowadzenie dużych zmian w wyglądzie ulicy. Projekty ich opracowuje w tej chwili pracownia urbanistyczna Warszawy.

Do pracy przystąpił z dokładnym opracowanym planem. Jak najmniej zbędnych ruchów cegły i zaprawa muszą być podawane sprawnie i szybko. Nic dziwnego, zadanie nie jest łatwe. Murowanie na t. zw. filarkach wymaga wiele dodatkowych prac, jak murowanie otworów okiennych a nad nimi tzw. „stropy Kleina”, co zabiera dużo czasu itp.

Jest godz. 10. Widać, że

trójka przystąpiła do pracy z dobrze opracowanym planem. Murarze nie przeszkadzają sobie wzajemnie. Cegły i zaprawa są podawane na czas. Do brze pracuje także pomoc, do-nosząca trójce cegły i zaprawę.

Godz. 11 — przerwa obiadowa.

Technik Minota, zastępca kierownika robót oblicza dotychczasowe wyniki. 11.840 cegieł. A więc rekord Gąstaka został pobity już do przerwy obiadowej o 1.718 cegieł. Po obiedzie — znowu do pracy. System pracy nie uległ zmianie. Te same spokojne ruchy, to samo równe tempo. Ani przez chwilę nie widać gorączkowego i szkodliwego pośpiechu.

Na pół godziny przed zakończeniem pracy budowa trójki Królikowskiego zahadnia się. Robotnicy obserwują z uwagą. Wiedzą, że każde murarskie osiągnięcie — to nie we domy i osiedla, które będzie można budować szybciej i lepiej. Każdy z zebranych murarzy chce widzieć pracę trójki jak najlepiej, poznać system pracy i nauczyć się go.

I miejska konferencja ZMP w Bydgoszczy

W Bydgoszczy odbyła się I Konferencja ZMP z udziałem 300 delegatów. Na konferencji obecni byli przedstawiciele władz państwowych, partii, „SP”, ZMP oraz społeczeństwa.

Na wstępie konferencji zebrani uczcili jednogłówną cisa pamięć zmarłego premiera Ludowej Republiki Bułgarskiej Georgi Dimitrowa. Obradom konferencji przewodniczył racjonalizator pracy, kierownik młodzieżowej brigady produkcyjnej ob. Skibinski.

Po przemówieniach powita-

nym, wiceprzewodniczący zarządu wojewódzkiego ZMP ob.

Śląskie zjednoczenie PPP otrzymało „Złotą kielnię”

W myśl wskazań II Kongresu Związków Zawodowych ob. bywają się we wszystkich zakładach przemysłowych Śląska zebrani załóg robotniczych i rozszerzone plenarne posiedzenia rad zakładowych w celu przedyskutowania uchwał Kongresu oraz wskazania sposobów usprawnienia i uaktywnienia pracy związkowej.

W hucie „Pokój”, po obszernym referacie sprawozdawczym, wygłoszonym przez przewodniczącego Zarządu Głównego ZZH ob. Wiesnera, wywodziła się ożywiona dyskusja, w której robotnicy wskazywali na konieczność większego zainteresowania się aktywnością związkową sprawami bytu załóg robotniczych. M. in. poruszono sprawy remontu mieszkań robotniczych i konieczności re-wizji norm na gorących odziałach huty.

Na zebraniu załogowym huty szkła w Siemianowicach robotnicy poruszali szereg zagadnień związanych ze sprawami gospodarczymi i produkcyjnymi huty, stwierdzając konieczność zwiększenia akcji oszczędnościowej, zwalczania marnotrawstwa i upłynnienia remanentów.

W dyskusji, która wywodziła się podczas narady pokongresowej załogi robotniczej i szwów kopalni „Wieżorek”, omawiano przede wszystkim sprawy związane ze wzrostem produkcji, wydajności pracy, współzawodnictwa i walki z absencją.

Sergiusz wzruszył ramionami.

— Zapewne że to panu przetłumaczono. Opowiadałem tylko o tym, jak moi saperzy zaczęli żałować jeńców, ot i tyle...

Jest to bardzo ciekawe dla tych moich kolegów, którzy podają malownicze obrazy z wojny, ale ja oświadczyłem wysłaniem korespondencji o charakterze bardziej poważnym. Interesuje mnie strona polityczna pańskiego opowiadania, no więc robię bardzo logiczny wniosek, ten mianowicie, że Związek Radziecki zamierza w oparciu o tych jeńców, którym dajecie jeść odtworzyć silne Niemcy.

Sądze, że my mamy daleko więcej powodów do nienawidzenia Niemców, niż Amerykanie. Z pewnością zauważył pan, że od Gąstaka do Mińska nie ocalał ani jeden dom. A zresztą, wcale nie o to demy chodzi... W moim batalionie jest sierżant — Białorusin. Przyszliśmy do jego wsi, nazywa się ta wieś Wołoki. Nie ma już tej wsi — burzani i wspólna mogiła. Niemcy pozabijali wszystkich, — pan rozumie — wszystkich, nawet niemowlęta. Zabili żonę sierżanta, starszą matkę, trzy córki. Oto ma pan nasz rachunek... A żołnierz Kacel powiedział mi wczoraj: „Wyginał cały mój ród, wymordowali, bestie, dwadzieścia osiem osób, sam jeden pozostałem”.

To są niezmiernie jaskrawe szczegóły — rzekł tłustoch o złotych zębach — ale mnie interesuje strona polityczna. Co w ogóle robić z Niemcami? — Rozbijemy je, to nie ulega wątpliwości. Rozbijemy Niemcy nawet i sami, a z wami, mam nadzieję, to pójdzie prędzej. Gratuluje panu, namawiam mówiąc. Cherbourg, bardzo to jest miłe, że przychłacie, kiedy można wam narazie czegoś pogratulować. A więc...

Przerwał mu Amerykanin w czarnych okularach, który przez cały czas żuł gumę i tępo przypatrywał się Sergiuszowi. Powiedział on do tłumacza:

— Nie umiem po francusku, więc proszę mu przetłumaczyć. (d. c. n.)

Przygotowanie terenu pod budowę gmachu poczty w Warszawie

Z inicjatywy Zarządu Okręgowego Związku Zawodowego Pracowników Poczty i Telekomunikacji — pracownicy pocztowo-telekomunikacyjni Okręgu Warszawskiego podjęli w pierwszych dniach maja br. akcję odgruzowania terenów (plac Napoleona) pod budowę przyszłego gmachu Dyrekcji Okręgu Poczty i Telekomunikacji i Pocztowego Urzędu Warszawa 1.

Akcja ta rozwija się pomyślnie i dotąd dała następujące wyniki: w odgruzowaniu wzięło dotychczas udział około 1.900 osób, pracując razami około 14.000 godzin. Wywieziono około 1.500 m sześć. gruzu. Gruzem wyrównano na przystanku pocztowej przestrzeń około 1.000 m kw., ponadto użytkowano z odgruzowania około 3.000 cegieł. Ogólna wartość odgruzowania po obliczeniu kosztów transportu samochodowego wynosi około 1.150.000 zł.

W końcowej fazie (22 lipca) cyfry te podwoją się, dając w rezultacie około 3.000.000 zł oszczędności.

Jezdnie o szerokości 30 m otrzyma ul. Krucza w Warszawie

Od kilku tygodni prowadzone są intensywne prace przy przebudowie ul. Kruczej. W myśl planu przebudowy ulica ta będzie posiadała jezdnię 30 metrów szerokości oraz po obu stronach 9-metrowe chodniki.

Roboty zakończone zostaną jeszcze przed zimą br. Dzięki poszerzeniu i przedłużeniu ul. Kruczej, Warszawa otrzyma jeszcze jedną ważną arterię komunikacyjną. Ul. Krucza znacznie odciąży Marszałkowską.

Siedlce budują mieszkania dla robotników

Dzięki kredytom ZOR w wysokości 15 mln. zł. zarząd miejski w Siedlcach przystąpi do wykończenia dwóch bloków mieszkaniowych na kolonii robotniczej im. Limanowskiego.

Rozpoczęcie robót nastąpi w przyszłym miesiącu. (R-K)

Robotnicy pomagają w pracach polnych

Na apel Komitetu Miejskiego PZPR i związków zawodowych w Grudziądzu ponad 1.200 robotników i pracowników umysłowych wyjechało do majątków państwowych, by pomóc robotnikom rolnym w przerywaniu buraków.

TRYBUNA LUDU

Wydawca: Komitet Centralny Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej
Redaguje: Komitet Nakład R.S.W. „Prasa”
Warszawa, ul. Smolna 12.
Telefony: Redaktor Naczelny 8-22-80, Zastępca Redaktora Naczelnego 8-23-28, Sekretarz Redakcji 8-22-23, Dział zagraniczny 8-62-25, Dział miński 8-71-82, Mutacje 8-71-78.
Centrala: 8-22-23, 8-51-01, 8-62-05, 8-57-62, 8-57-64.
PRENUMERATA:
Prenumerata miesięczna w kraju 150 zł, w zagranicy 200 zł, w przelocie 250 zł, w przelocie 300 zł.
Konto PKO — Nr 1-1874.
Przy zgłoszeniu prenumeraty należy podać dokładny i czytelny adres.
Administracja: Warszawa, ul. Smolna 12, tel. 8-79-84.
Kolportaż: tel. 8-71-40, Biuro Reklam i Ogłoszeń: 8-6023.
Druk: Zakłady Graficzne RSW „Prasa”, ul. Smolna 10.
B-80370

Delegaci na I Warszawską Konferencję PZPR

Towa. Parol

Energiczny, mocny uścisł ręki i szeroki, szczery uśmiech. Towa. Jan Parol jest najmłodszym sekretarzem partyjnych dzielnic w Warszawie. Ma zaledwie 29 lat a już pełni odpowiedzialną funkcję sekretarza KD w robotniczej dzielnicy na Woli.

Urodził się w 1920 r. w Płocku, ale z krwi i kości czuje się obywatelem stolicy. Ojciec, robotnik budowlany, pracował ciągle w Warszawie, dokąd też sprowadził swoją rodzinę. Zaczynał się typową wędrowną robotniczą rodziną w poszukiwaniu taniego mieszkania. Dziś, Pawia, Okopowa, Brzeska, Grochów. Rządzący znajdowało pokój dobry. Za to bardzo często mały Janek musiał odrabiać lekcje w suterenie czy na poddaszu.

Skończył szkołę powszechną i postanowił zostać elektrykiem. Uczył się i jednocześnie zarabiał. Za naukę trzeba było płacić, cały więc swój czas dzielił na zajęcia w szkole i praktykę elektrotechniczną w różnych firmach instalacyjnych.

W r. 1945 pierwszy stał do odbudowy zburzonej Elektrowni Warszawskiej i wstąpił do PPR. 24-letni mechanik, tow. Parol, z zapalem oddaje się pracy partyjnej i zawodowej. Jest sekretarzem pierwszej Rady Zakładowej w Elektrowni, potem pełnił funkcję drugiego sekretarza Komitetu Partyjnego. Z doskonałymi wynikami kończy Szkołę Partyjną Komitetu Warszawskiego, od stycznia do września 1948 r. jest instruktorem w KD Śródmieścia, potem zaś drugim sekretarzem tej dzielnicy. 23 grudnia 1948 r. zostaje wyznaczony na stanowisko sekretarza KD PZPR Wola.

„Jestem młody — mówi tow. Parol — i nie mam zasięg rewolucyjny, jak moi starsi towarzysze. Dumny jestem jednak z tego, że jestem wychowaniem partii robotniczej. Na konferencji poruszę zapewne sprawę metod pracy partyjnej, do której bezwzględnie trzeba wciągnąć szerokie masy towarzyszy, a nie obarczać nią szczupłą grupę ludzi”. (ar)

Towa. Jene

Organizację partyjną robotników Mostostalu — Trasa W—Z reprezentuje na konfe-

rency warszawskiej PZPR tow. Władysław Jene — doświadczony i wypróbowany aktywista partyjny i związkowy.

Tow. Jene mimo młodego wieku zdobył zaufanie swych towarzyszy pracy. Od dłuższego czasu jest przewodniczącym Rady Zakładowej „Mostostalu”. Zaszczepił reprezentowania swych koleżółek po już po raz trzeci.

Tow. Jene otrzymał swego czasu mandat delegata na Kongres Zjednoczeniowy i ostatnio na Kongres Związków Zawodowych.

— Nie mogę zawiązać zaufania moich wyborców — mówi tow. Jene — muszę wypełnić ich polecenia związane z konferencją.

Za najważniejsze zadanie uważam zobowiązanie na konferencji przebiegu i stanu współzawodnictwa pracy na naszej budowie, oraz wykazania poczynionych oszczędności.

Doświadczenia naszej organizacji partyjnej mimo, iż są jedynie niewielkim fragmentem osiągnięć robotników warszawskich, mogą dać konferencji wiele cennego materiału. (jam)

Towa. Sajacki

Trzeba mieć przysłowiowy łut szczupłości, żeby tow. Sajacki zastał w domu. Jest bowiem ciągle w drodze gdzieś między Warszawą a Białymostkiem. Łodzią czy Brześciem, często kręci się po parowozowni Warszawy — Praga. Takie to już wędrownie życie maszynisty kolejowego.

Pracować zaczął bardzo wcześnie. Urodzony w r. 1893 w robotniczej, warszawskiej rodzinie, zdążył zaledwie skończyć szkołę powszechną, gdy trzeba było już zacząć praktykę flu-sarską. Rodzice mieszkali na Woli, młody Sajacki stykał się więc często ze starszymi kolegami z SDKPiL. Mając lat 17 wstąpił i on do tej partii, aby się potem znaleźć w szeregach KPP.

Z pracą kolejarską styka się tow. Sajacki dopiero w r. 1920, kiedy zostaje przyjęty jako flusarz — kandydat do PKP — dworzec Gdański. Zostaje już na kolejach aż do początku r. 1944, kiedy Niemcy wysłali go do obozu.

Wraca stamtąd w r. 1945 i zgłasza się natychmiast znowo do pracy w PKP. Razem ze wszystkimi odbudowuje zniszczone kolejnictwo, nie zaniebując jednocześnie pracy w PPR, do której wstępuje w początku r. 1946.

Spokojnego, opanowanego tow. Sajackiego znają i cenią wszyscy jego koledzy z parowozowni, gdzie pełni funkcję drugiego sekretarza Komitetu Partyjnego. (ar)

Obrady metalowców województwa rzeszowskiego

W Rzeszowie odbył się pierwszy Okręgowy Zjazd Związku Zawodowego Metalowców z udziałem 82 delegatów. Na obrady przybył pierwszy sekretarz Zarządu Głównego Zw. Zaw. Metalowców — Alojzy Firganek i skarbnik — Franciszek Majewski.

Po przemówieniach powitańnych przedstawiciele KW PZPR, ORZZ i ZMP, ob. Firganek w obszernym referacie omówił uchwały Kongresu Związków Zawodowych i sprawy organizacyjne Związku. Sprawozdanie z działalności Zarządu Oddziału Rzeszo-

wskiego złożył prezes Rebec-

ki. W ożywionej dyskusji mówcy wskazywali na konieczność objęcia współzawodnictwa pracy przez wszystkich pracowników technicznych i administracyjnych, odcienienia większą opieką młodzież pracującą i usprawnienia zaopatrzenia robotników w artykuły przydatkowe. Na zakończenie obrad dokonano wyboru nowych władz okręgu oraz uchwalono rezolucję, wyrażającą metalowcom woj. rzeszowskich do intensywnych prac nad wykonaniem planu 3-letniego.

10 miliardów zł osiągnęły w br. placówki PSS w Łodzi

Powszechna Spółdzielnia Spożywców w Łodzi w pierwszym półroczu br. rozwinęła znacznie swą działalność. Ilość sklepów detalicznych wzrosła w ciągu tego czasu o 147 nowych placówek i wynosi obecnie 600 sklepów. Do końca bieżącego roku planuje się zwiększyć sieć dystrybucyjnej PSS w Łodzi do 900 sklepów spożywczych. W pierwszym półroczu br. PSS osiągnęła ok. 10 miliardów zł obrotów wykonując plan w 130 proc.

Personel wszystkich placówek PSS w Łodzi zaszczydził w ciągu pierwszego półroczu br. ponad 60 mln. zł, co należy przypisać wzmocnieniu współzawodnictwa i racjonalizacji metod pracy. Ilość członków spółdzielni wzrosła od stycznia do czerwca br. o 21 tys. osób i wynosi obecnie ponad 165 tys. osób.

